

Хартата за Земята е една инициатива, замислена да събуди хората за естеството и причините на предизвикателствата, пред които сме изправени. Това е един от най-значителните и вълнуващи документи след Декларацията за правата на човека. Повече от десетилетие различни международни организации очертаваха и скицираха тази Харта, която е всъщност обет на нациите да работят съвместно за доброто на хората и планетата.

След 1998 година в скицирането на Хартата се включиха над 51 страни и множество международни организации и отделни индивиди. В резултат на широки обсъждания бе подготвена окончателната версия на тази Харта. От тук нататък усилията са тя да бъде използвана като образователно средство при официалното и неформалното обучение, също като база в бизнеса и професионалните кодекси за поведение и в плановете за национално развитие.

Комисията за Хартата на Земята организира акция, за да бъде подкрепена и подписана тази Харта от Генералната асамблея на ООН в 2002 година.

Както никога досега в историята, общата ни съдба ни призовава да търсим ново начало. Това обновление е обещанието, което се съдържа в принципите на Хартата за Земята. За да изпълним този обет, ние трябва да се ангажираме да възприемем и насърчаваме ценностите и целите на Хартата. Това изисква промяна в ума и сърцето, ново съзнание за нашата взаимна зависимост и универсалната ни отговорност.

ГЕНЕРАЛНИ ПРИНЦИПИ НА ХАРТАТА ЗА ЗЕМЯТА

- 1/ Да се уважава и почита Земята и живота във всичкото му разнообразие.
- 2/ Грижа за всеобхватния живот с разбиране, съчувствие и любов.
- 3/ Да се градят демократични общества, които са справедливи, устойчиви, мирни и задружни.
- 4/ Да се съхраняват земната красота и изобилие за сегашните и бъдещите поколения.
- 5/ Да се запазва и възстановява целостта на земните екологични системи със специална грижа за биологичното разнообразие и природните процеси, които поддържат живота.
- 6/ Да се предотвратява нанасянето на вреди, като най-добър метод за опазване на околната среда и когато познанията са ограничени, да се прилага предохранителен подход.
- 7/ Да се възприеме модел на производство, потребление и възпроизводство, който съхранява земните възпроизвеждащи способности, човешките права и общественото благополучие и добруване.
- 8/ Да се изучава екологичната устойчивост и се съдейства за открит обмислено широко приложение на придобитото познание.
- 9/ Отстраняването на бедността да бъде етичен, социален и екологичен императив.
- 10/ Икономическите активности и институциите да съдействуват и подпомагат развитието по справедлив и устойчив начин.
- 11/ Да се потвърди равнопоставеността на половете и справедливостта като предпоставка за устойчиво развитие и осигуряване универсален достъп до образование, здравни грижи и икономически възможности.
- 12/ Да се зачитат без дискриминация правата на всички, да се създаде природна и социална среда, осигуряваща човешкото достойнство, телесното здраве и духовното благополучие, със специално внимание към правата на местните хора и малцинствата.
- 13/ Да се засилят демократичните институции и се осигури прозрачност и отговорност в управлението, всеобщо участие във взимането на решения и откритост в правосъдието.
- 14/ Да се интегрират в официалното образование и образованието за възрастни знанията, ценностите и уменията, необходими за устойчив начин на живот.
- 15/ Да се отнасяме към всички живи същества с уважение, зачитане и грижа.
- 16/ Да допринасяме за една култура на толерантност, ненасилие и мир.

Продължител
на списание „Житно зърно“
излизало от 1924 до 1944 г.
основано от ученици
и последователи
на Учителя Петър Дънов

Редакционна колегия:

Георги Стойчев
Мария Кисова
Д-р Светла Балтова
Иванка Кръстева
Татяна Йорданова
Минка Петрова

адрес: Пловдив 4000
ул. „Софроний Врачански“ 5А

e-mail:

jitnozrno@hotmail.com

тел.: 032/235 080

Художествено оформление
Борис Стоилов

Предпечатна подготовка и печат
Хермес Принт ЕООД

ISSN 0861-427X

ДУХОВНО ОБЩЕСТВО

© БЯЛО БРАТСТВО

© ЕТ „Житно зърно“

СЪДЪРЖАНИЕ

ЖИВОТО СЛОВО

Към новата култура – по лекции на Учителя 3

ШКОЛАТА

Духовност и религия – Мария Кисова, д.ф.н. 5

Богомилство и богомили – Епископ Симеон 9

СИМВОЛИТЕ В БИБЛИЯТА

На третия ген – Боян Боев 13

СВЕТЪТ ОКОЛО НАС

Земята 15

Земята – духовен символ на нашето

време – Питър Ръсел 17

Даровете на Земята 21

Обръщението на индианския вожд Сиатъл

до президента Франклин Пиърс 22

Зеолитът – природен лечител – Барбара МакДъгал 24

Природен зеолит – Брус МакДъгал 29

Звучащата кабала – Цв. Табакова (продължение) 25

ПОГЛЕД НАВЪТРЕ

Изворът на живота – Андре Бертин 30

Бременност и раждане – Даниела Неделчева 34

Кой е Християн Розенкройц – Хари Салман 36

Русия, Америка, България и числото 12 –

Стефан Петров 41

ЕДИНСТВОТО НА ЖИВОТА

Великото семейство – Домът Господен –

Борис Николов 44

Спуканото ведро 45

Смехът лекува 45

ОТ НАШАТА ПОЩА

Истината – Рагко Рагев 46

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ 48

„Имам дом неръкотворен“

„Мястото на душата“, Гари Зукав

„Следите на душите“, Майкъл Нютън

В „Житно зърно“ досега 49

The new Eva 50

Сенденциите в броя са от Учителя Петър Дънов из
книгата „Светът на великите души“

Мили приятели,

Прекрачваме към новото хилядолетие. Какво ще ни донесе то?

Живеем в ускорено време, в шума на интензивното ни ежедневие е трудно да доловим гласа на новото, на идващата епоха. И все пак е ясно едно – телекомуникациите направиха Земята малка и ние вече се опознаваме и осъзнаваме като едно човечество. Всяко голямо събитие, което става по лицето на Земята, незабавно намира резонанс навсякъде. Независимо дали се харесваме или не, вече знаем, че трябва да живеем заедно – на една планета, освен ако не искаме да умрем заедно. Вече никой не вярва в «локални войни». Бързо се променят представите ни за света, в който живеем – той изглежда все по-загадъчен и по-жив. Изследвателите от предните фронтове на науката доказват, че представите ни за вселената и за планетата, на която живеем, са били механистични, че всичко, което ни заобикаля е живо, дори и това, което сме свикнали да наричаме «нежива природа», че всичко то се върти и танцува в единство, одухотворено от едно невидимо Присъствие; и в този пункт съвременното знание, представено от учени като Юнг, Айнщайн, Дейвид Бол, Фритюф Капра, Иля Пригожин, Рупърт Шелдрейк, Джеймс Лавлок подава ръка на древната мъдрост, произнасяща същата истина чрез мистиците и великите духовни Учители на човечеството.

В този брой на списанието – последният за отивашото си хилядолетие, ще прозвучат гласовете на хора, принадлежащи към различни културни и социални среди, но и избликващите със силата на сърцето дули на великия индиански вожд, и призивът на европейския учен, и анализите на австралийския геолог съдържат едно и също послание: осъзнаване на единството, респект към живота и любов към всичките му прояви. Същото, което съдържат и светлите слова на духовния Учител Бейнса Дуно (Петър Дънов), с които започваме и завършваме нашата нова среща с вас.

Пожелаваме ви, мили читатели и приятели на «Житно зърно», светъл път в новото хилядолетие!

Посвещаваме този брой на нашата майка – Земята. С любов!

КЪМ НОВАТА КУЛТУРА

из лекции на Учителя Петър ДЪНОВ

*Изгряващата звезда показва красотата на нощта.
Изгряващото слънце показва красотата на деня.*

Една велика сила иде сега в света и вие ще се измените. Любовта иде сега в света! Любовта иде сега да стане основа, върху която да се изгради новият живот. Без любовта хората вече нищо не могат да направят. Сега трябва да приложат любовта, за да премахнат всички противоречия, които съществуват. Любовта е новото в света. Аз говоря за тази любов, която разтопява всички препятствия, отваря всички сърца. Един ден вие ще горите в любовта. Няма да остане нито един от вас, който да не се запали.

Любовта ще дойде отвсякъде. Ще дойде от животните, от дърветата, от камъните, от светлината, от въздуха, от водата. Няма да остане място, откъдето да не дойде и да не проговори на хората.

Когато всички хора направят връзка с Възвишения Разумен свят, т.е. когато съзнанията им се пробудят, това значи да се запали светът от всички страни. Всички лъжливи теории и учения ще паднат. Всички съмнения и заблуждения ще изчезнат и хората ще се освободят от черния дим и сажди – от влиянието на черната ложа. Те ще започнат да се хранят с чистата храна на Словото, ще дишат свежия пресен въздух, ще пият чистата кристална вода, ще възприемат Божествената светлина, ще се радват на новия живот, на новата наука, на новата Любов, на новата Мъдрост и Истина.

Съществува една велика светлинна гържава. По нея се устройва човешкото общество сега. Всичко, което не е в съгласие с този миров ред, прехожда и преминава. Само той е вечен. В този Божествен съвършен ред на живата природа са предвидени нуждите на всички същества, от най-малкото до най-голямото. Какво остава на хората сега? Да проучат и приложат този ред на живата разумна при-

рода, да спазват нейните закони. Смислът не е в това да се разруши старото и отпосле да се гради. Природата не върши такова нещо. Тя не разрушава изведнъж, но постепенно гради новото, а старото само по себе си отпада.

Един ден, когато сърцата на хората се разширят, умовете им се просветлят и духът им се укрепи, те ще бъдат във велико общение с всички съвършени същества, както и с всички същества, които са завършили своето развитие на Земята.

Небето е високо организиран свят на напреднали същества, които живеят във вечността и които постоянно творят. Те са създали целия материален свят. Всички светове и слънца са училища, университети на Природата, където се учат съществата от цялото човешко раса, от която хората на Земята са само една малка част. Като схваща своя космичен път и своето отношение към цялото човечество, човек посреща смело изпитанията на Земята, изучава всичко, черпи ценни познания и живи опит.

Синовете на Светлината слизат между хората да внесат в умовете им светлина и знание, а в сърцата им топлина и любов. Ако не им предадат тези неща, те не могат да се повдигнат и да бъдат човеци на новата култура. Синовете на Светлината идат да обновят цялото човечество.

Сега се твори нов свят. За да го намери, човек трябва да разбере малките величини. Всяка хубава мисъл, всяко благородно чувство и всяка благородна постъпка, които идват в човека, са малки величини. Те идат от далечните пространства. Донесени са от Светлите същества, които обичат хората. Те са подаръци за хората. Човек трябва да ги обработва. И ако ги обработва, те произ-

веждат коренна промяна в него. Който ги разбере, става велик човек.

Мнозина живеят в избите, дето светлина не прониква. Излезте из дълбоките изби да ви погледат слънчевите лъчи и да подишат чистия, свежия въздух.

Напуснете света на скърбите, сълзите и разочарованията и влезте в света на радостта. Махнете превръзките от очите си, за да видите красотата и хармонията на живота.

Вие сте в последната фаза на тази култура. Всеки, който има любов в душата си, ще има мир в себе си, няма да се смущава от условията, но ще се намира под Великия Божи Промисъл. Животът в сегашните му условия е робство, голям затвор. Не си правете никакви илюзии, разберете положението си и излезте от него. Казвам ви: Излезте от този затвор.

Всичко това, което виждате сега, ще се срути. Няма да остане нищо от сегашните закони. Такъв ще бъде свършекът на света с неговата извратеност. Ще настане нова култура, когато хората ще слушат своя ум и своето сърце и ще живеят братски. Това, което самата Природа ни учи, за каквото сме създадени, това за нас е важно. Нима сме създадени да ставаме жертва по бойните полета? Нима сме създадени да бъдем палачи и да бесим хора? Ни най-малко. Бог ни е създал с велика цел. Отсега нататък бъдещето е на истинската култура.

Отворете сърцата си на дневната светлина и цъфнете като цветята.

Бъдете като изворите, които непрекъснато изтичат навън и давайте като тях. Човек трябва да представлява извор, който постоянно дава и възприема. Това значи придобиването на любовта отвътре и предаването ѝ навън.

Обичайте се, за да вършите Волята Божия.

Пазете връзката си с Любовта.

Никога не губете тази връзка.

Не морализирайте хората.

Станете поети, музиканти и художници на Любовта. Тя е първата песен на Бога.

Слушайте това, което Любовта ви говори. Човек греша, когато не слуша съветите на Любовта. Дето ходите, каквото и да правите, мислете за светлия образ на Любовта. Приложението на Любовта – това е работа.

Някой казва: “Малка е любовта ми.”

Колкото и да е малка, прояви я. Не затваряй сърцето си за Бога и за своя ближн. Дай път на любовта, за да се разшири. Не се страхувай от промените в живота. Ще живееш и ще градиш, ще разширяваш къщата си, за да изявиш любовта на Онзи, Който те е създал.

Целият ви живот да бъде изявление на тази безконечна и безгранична любов, която действа в целия всемир, всички ваши мисли, чувства и постъпки да бъдат нейна проява.

Нека човешкият дух се съедини с Бога. Само тогава ще имаме една възвишена култура. Тогава в живота ще влязат мирът и радостта, които очакваме.

Бъдещата култура ще бъде култура на Любовта, Мъдростта и Истината. В тази култура полиция няма да има. Затвори няма да има. Съдилища няма да има и гробища няма да има.

В новата култура ще има друго гориво. Осветлението ще става по друг начин. Храната ще се добива по друг начин. Това са все задачи на шестата раса. Нейната култура в сравнение с досегашната ще бъде култура на истинско братство и безкористие.

Хората на новата култура ги наричам “братя на човечеството” или “синове на Любовта”. Влезе ли Любовта в света, ще имаме една велика култура, дълбоки познания за природата и ще се внесат нови методи за възпитание. Които вървят в Любовта, чертаят своето бъдеще! Пред всички народи се открива едно велико бъдеще. Велико е бъдещето на човечеството поради любовта, която ще се изяви. Всички народи ще си подадат ръка като братя.

Тогава хората пак ще живеят на Земята, но ще могат да посещават и Слънцето, и Луната, ще ходят където пожелаят, ще имат свободен билет. Запомнете думите ми и ще ги проверите. Тогава телата на хората няма да бъдат толкова тежки като сегашните. Новите хора ще могат да видоизменят телата според желанието и нуждите си. Те ще стават видими и невидими, ще ги свиват и разширяват.

За в бъдеще всички народи ще се побратимят, ще образуват светецата раса на любовта. Тогава свещеният пламък на истинския живот ще се изяви в цялата си красота. Животът ще се изявява не в своите сенки, а в своята същина.

ДУХОВНОСТ И РЕЛИГИЯ

(Продължение)

Мария Кисова, д. ф. н.

Освен в необикновената си широта, всеобхватност и толерантност, освен в общата постановка на проблема за същността на религията, разглежданото духовно учение се различава от традиционното (институционализираното) християнство и по някои конкретни положения: някои аспекти на отношението на човека към Бога; отношението към формите (към кръста, храма, ритуалите, към свещеното изобщо); отношението към природата; отношението на човека към себе си; някои аспекти на разбирането за характера и начините на познание на Бога. Тук ще бъдат само маркирани някои от тези различия.

Схващането за Бога

„Бог е Дух, и които Му се кланят, в дух и истина да Му се кланят“ – този ключов постулат от Евангелието, колкото и да изглежда ясен, може да бъде интерпретиран по различни начини. Има много материалистични идеи за Бога и много материалистични начини на отношение към Него. „Какво значи идеята за Бог в небесата? – възкликва Свами Вивекананда. – Това е материализъм. Бог, който седи някъде високо – това е материална идея, груба, телесна идея, септивна идея.“ (2, с. 8) *Бог е реалност, не е персоналност.* Религиите, в традиционния им вид, са неизменно свързани с някакъв тип персонификация на Бога – било въплъщаването Му в човек, било изявлението Му в пророк. Този факт има своята закономерност, значимост и красота, но той крие и ре-

дица опасности, защото е свързан с един погрешен ход и подход на човека към Бога – с „пресъздаването“ на Бога по „образ и подобие човешко“. Това важи в известен смисъл и за християнството. За Учителя обаче Христос, „Синът на Бога“, не е личност, той е „самата Любов“, той е космичен принцип, тип съзнание, „колективен дух“. „Днес хората делят Христа на „историчен“, „мистичен“, „космичен“ и пр. Ала Христос сам по себе си е един и неделим. (...) Защото и като историческа личност, и като мистично преживяване, и като космична същина Христос е и си остава най-съвършеният израз на Любовта.“ (1, с. 134–136) „Когато казвам, че Христос иде сега, някои мислят, че Той ще дойде отвън. Христос няма да дойде отвън, Той не ще дойде нито в човешка, нито в каквато и да е друга форма (...) Той ще дойде като вътрешна светлина в сърцата и умовете на хората.“ (пак там, с. 146–147). Така *името* Христос се превръща в основно *понятие* на един светоглед.

Доброто и злото

Съществено е различието между традиционното християнство и учението на Беинса Дуно в разбирането на злото. Според мен една от най-съществениите и най-интересните черти на това учение е именно преодоляването, *снемането* на този вечен дуализъм, неизменно присъщ на всички класически религии; преодоляването му не в неговия нравствен, но в неговия метафизичен смисъл. Учителят е категоричен: „Никакъв дявол не съществува. Аз отричам дявола като съществуваща реалност. Като обикновено същество, като относителна реалност дяволът съществува, но не и като абсолютна реалност.“ (3, с. 94–95) Преодоляването на дуализма между добро и зло прелива в снемане на дуализма между дух и материя. Реалността е *една*, при своето проявление тя се поляризира. „Духът и материята – това са двата полюса на Реалността, които вечно се проявяват. Мъжът и жената са двата полюса на Човека.“ (4) Доброто и злото се оказват също два полюса, естествено и необходимо съ-съществуващи, макар и с различен статус на битие – едното е абсолютна, а другото е относителна реалност: „Злото – без него не може, всякога и във всякой човек трябва (!) да го има. Злото за душата има същото назначение, каквото жлъчката за тялото на човека.“ (5, с. 21) Злото ни учи, създавайки ни възможност да различаваме и да *избираме* между него и доброто, то ни провокира да мислим и да действаме; човек расте, осмисляйки страданията, които злото му причинява. „Злото е непроявено добро“, казва Учителят. И припомня така обнадеждаващите Христови думи: „Той заповядва и на добрите, и на злите“ (друг израз на идеята за единната, но поляризирана реалност).

Отношението на човека към Бога

Различията тук произтичат естествено и отново от преодоляването на метафизичната бездна между Бог и човек, между Висшето, Абсолюта, Твореца и нисшето, нищожното, творението, между Небесното и земното. Представата за Бога като за върховен Повелител и Господар, който изисква и наказва, предполага и поражда отношение на страх и

подчинение. „Бой се от Бога, почитай царя“... В учението постановката е различна. Истинското, естественото отношение на човека към Бога е *не страх, а любов*. „В Писанието е казано, че и бесовете вярват в Бога и треперят от Него. При това пак са бесове. Вярата им не ги спасява. Онази вяра, която внася в човека страх и трепет, а не внася в него истинско разбиране (!) за живота, не е вяра.“ (6, с. 132) Бог е същината на всяко битие. Той е в светлината, в хляба, във водата. Той е нашата „жизнена среда“ – Бог служи на хората, а не заповядва. Отношението е взаимна любов. Безпорядъкът, който наблюдаваме в живота, е резултат на свободата, която Бог е предоставил на всички живи същества; Той „взима живо участие във възстановяването на хармонията, но не като господар и диктатор, а по пътя на пробуждане на човешкото съзнание.“ Тоест, Бог присъства и се проявява *отвътре*.

Това е основна идея в учението. Бог е вътре в нас, небето и агът са вътре в нас, Истината е вътре в нас. Това значи: обърнете се навътре към себе си и там ще намерите Реалността. По този начин вътрешният свят на човека се разширява и обогатява неимоверно. „Духовният свят е свят на разширение“, казва Учителят. Подчертаното и последователно акцентирание върху вътрешното не означава отричане, отхвърляне на външното, напротив: това, което е външно спрямо мен, си има също своето вътрешно измерение и аз ще бъда по-близо до истината, ако съзнавам това и се опитвам да надникна в него; тогава ще се окаже, че вътрешният свят – и моят, и на всичко около мен – е един и същи свят. Настояването върху вътрешното е по-скоро отговор на една културна задача: да се възстанови равновесието, нарушено от прекомерното „овъншняване“ на знанията, на вярата и вярванията, на отношенията, на ценностите – онова, което наричаме отчуждение. Вярата е вътрешен процес, поклонението пред Бога е вътрешен процес, служението на Бога е вътрешен процес – това е лайтмотив. От него се извеждат още няколко съществени постановки, характерни за учението: Връзката с Бога е индивидуална, без посредници. Тя е индивидуална работа, индивиду-

ално постижение. „Между Бога и своята душа не допускай никого.“ Това, което може да бъде предадено или внушено отвън, може да бъде информация, познание, чувство, преживяване, но не знание, не вяра, не мъдрост. Те могат да бъдат резултат *само* на твоеото собствено усилие, на твоя опит, на твоя подвиг. В това е достойнството на човека – да направи това усилие, да изстрада този подвиг, да извърви сам Пътя. Почти винаги има нужда някой да ти покаже този Път, но никой не може да го извърви вместо тебе. От тук следва отношението към църквата и свещениците, които всъщност изпълняват тази посредническа роля: „Кога се яви религията? След падането на първия човек. Тогава започнаха да строят църкви, в които да служат свещеници и владици. Казваш: Ще вървя по пътя на свещениците. Чудно нещо! Защо не вървиш след Бога, а ще вървиш след свещениците? Вие сами ги създадохте и казвате, че Бог говори чрез тях. Лъжете се. Бог не говори чрез платени хора.“ (7, с. 256–257) Разбира се, в по-широк контекст картината на нещата е по-сложна, определенията и отношенията не са така еднозначни. Но идеята е, че религията, в нейния традиционен вид, предполага и поражда една пасивна, „потребителска“ позиция на човека, воден от един „отец“, пастор или гуру към собствено си „спасение“ (традиционно разбираното спасение не е нищо друго освен „потребление“ на страданието, подвига и саможертвата на *друг*). Докато духовното учение предполага и стимулира една *активна, индивидуална, самоотговорна, творческа* позиция на човека, за него спасение значи самоусъвършенстване, а самоусъвършенстване значи не просто знание, чувстване, разбиране, преживяване, а преди всичко правене, работа, усилена, постоянна, без прекъсване *работа*.

А най-важната, най-съществената, работа е *молитвата*. Тоест, тя представя да бъде *молба*, прошение, искане, „хленчене“, тя е „настройване“ на съзнанието спрямо високите полета на реалността, превръщането му от ограничено, лично в космично съзнание. Това е собственото значение на думите „връзка с Бога“. В една от най-обичаните формули, дадени от Учителя, се казва: „Винаги се радвайте. За всичко благодарете. Духа не угасвай-

те. Непрестанно се молете.“ Ясно е, че под молитва не се разбира непрестанното редене на думи и текстове; това е състояние на съзнанието, което човек може да се опитва да постигне независимо от това какво прави, с какво се занимава, това е състоянието на *единство със съществуващото*.

И така, важно е какво знаеш, какво мислиш, какво чувстваш, какво искаш, към какво се стремиш, но най-важно е какво *правиш*. И следващата крачка, за да се приближим до духовността: важно е не толкова *какво* правиш, а *как* го правиш. *Всяка* работа, която вършиш с *любов*, концентрирано и всеотдайно – е свещенодействие... На въпроса на един от последователите си „Кое, все пак, е най-важното нещо в живота“, Учителят отговори: „Най-важното е *как* живееш“.

Отношението към формите

Учението на П. Дънов се отличава от традиционното християнство също и в разбирането и отношението към кръста, към храма, към ритуала, към свещеното изобщо. За да се разберат, тези различия трябва да се проследят и осмислят внимателно, тук само бегло ще ги набележа.

Кръстът е символ на страданието и разпятието на Христос, на неговата смърт. Почитането на кръста е израз на преклонението пред страданието и саможертвата на Христа. Но защо да се покланяме на гървото, на което е бил измъчван най-великият и най-невинният?! Освен това кръстът символизира страданието и смъртта, а най-великото и най-същностното в явлението Христос е неговото *възкресение*. Освен това разпнат бе „историческия“ Христос, умря личността-Христос, т. е. Исус, а принципът-Христос, духът-Христос, съзнанието-Христос е самото отрицание на смъртта, самата същина на живота! „Христос не носи докрай гървения кръст, казва Учителят. Той го носи само до известно място и после го хвърли на земята. Хората мислят, че го е хвърлил, защото е изнемогвал под неговата тежест. Не, Христос не беше слаб човек (...) Той искаше да каже: „Аз мога да нося кръста на страданията на живите хора, но да нося гървен кръст, не искам!“ Ала днешни-

тургия. „Навсякъде в света да виждаме Бога, който работи, и да защитаваме Неговото дело. Да пазим свещено това Дело, да не се опетнява. Това е религия.“ (9, с. 21). Това е един опит за радикално снемане на всекидневността, за възможно най-цялостно сакрализиране на живота, на пространството и времето. Основната цел и смисъл на този порив е *освобождаването* на човека от рамките на делника, от чертата на храмовото „вещество“,

те християни все още носят и целуват гървения кръст, презрян от самия Христос!“ (1, с. 145) Презирайки „гървения кръст“, Христос презря физическото страдание, болката на тялото върху разпятието. Неговата истинска болка остана в душата му, истинското му страдание беше *безлюбието* на хората. Това безлюбие е, което и сега, и всякога, когато се проявява, разпъва вътрешния Христос, независимо от носенето и целуването на гървения или златен кръст...

По повод на кръста Райнер Мария Рилке споделя в едно писмо следните мисли: „Христос сигурно е искал същото – да сочи (пътя към Бога). Но... вместо да продължи пътя си от кръстовището натам, накъдето е сочел пътепоказалецът, издигнат високо в жертвената нош, вместо да поеме пътя *нататък* от това кръстовище, християнството се е заселило в него и ни уверява, че там слива живота си с Христос. Но всеки, който указва пътя, предлага жест, а не убежище.“ (8, с. 302)

Подобно е отношението на учението и към *храма*. Бог е навсякъде. Сътвореното от него – природата, Земята, вселената, човешкото тяло – не е веднаж сътворено и отчуждено от Него, то Го носи, Той се *съдържа* в него, затова е *живо*. *Животът е Свещеното*. Затова храм на Бога е цялата вселена, космосът, както и микро-космосът, човекът. Понеже „Бог е Любов“, всяко действие, извършено с любов, е свещенодействие. Поливането на едно цвете, когато душата му има нужда от това, е равнозначно на ли-

от механизма на фиксираното време и закованата с гвоздеите на нормата и догмата традиция. Така и *ритуалите* губят смисъл, защото в ритуал се превръща цялостното поведение на човека. Така той се приближава може би най-плътно до своята истинска мисия – както го прави във всяко *творчество*: да одухотвори материята и да материализира духа, да срещне и съчетае небесното и земното – така, както те са съчетани от Реалността. „Да поемеш земното в ръце с безкрайна нежност, с удивление – това, да си го кажем простичко, е великото Божие предписание за приложението (на вярата). Тъкмо него е смятал, че записва свети Франциск Асизки в песента си към Слънцето. На смъртния одър то е било за него по-свято от кръста, който е съществувал единствено, за да сочи към Слънцето.“ (8, с. 302–303)

Библиография:

1. Б. Дуно, „Учителят говори“, съст. Г. Рагев, С. 1941
2. *Вивекананда*, „Веданта как религия на бъдещето“, СПб. 1981
3. „Мисли за всеки ден, 1994-95“ С. 1994
4. Беседи, печатани във В-к „Братство“
5. *Учителя*, „Ходете във виделината“, С. 1994
6. *Учителя*, „Абсолютната истина“, С. 1949
7. *Учителя*, „Новият човек“, С. 1947
8. Р. М. Рилке, „Мелодията на нещата“, С. 1993
9. *Учителя*, „Видяхме славата“, Сборни беседи, 1932 (цит. по неизд.)

БОГОМИЛСТВО И БОГОМИЛИ

Епископ Симеон

(продължение)

Симеон Антипа е изпратен от цар Петър да основе Краковската църква. Той е епископ Краковски, но работи и във вътрешността на България, дето придружава Боян и Богомил. Обикаля постоянно Рига, Виена, Варшава (Варшава). Той поставя 35 презвитери из тия градове, дето събрания стават всяка вечер и цяла нощ понякога. По занятие е миниатюрист и иконописец. Нему Малта дължи многобройни копия на книги – богомилски творения. В Малта се пазят ключовете на венецианското, Богомилското и Египетското Таро. Там виждаме и първия препис на бояновите 18 легенди – точно копие на изгорения оригинал “Стефанит и Инихилат” с коментари от С. Антипа, както и преписи на всички книги, чиито оригинали съдбата бе присъдила да бъдат изгубени: “Йоановото Евангелие” – богомилско-гностична версия с коментари от Симеон Антипа; “Дванадесет книги за брака” на Богомил, писани под негова диктовка и украсени с 48 миниатюри, образите на Боян, Богомил, Вотан и Алтотас, работени със суха темпера върху гипсова дъска, в меки тонове; “Начертания на скинията”, диктувани от Боян, от които 8 е работил сам Боян. На Симеон Антипа се дължи единствената книга по история на богомилското движение “История на милостта Божия” – 270 листа голям пергамент. Наред с това той прави опит за пълно и системно излагане на цялото богомилско предание: “Теория на милостта Божия” – две книги, 149 листа, които обхващат мистериите, догмите и ритуалите на първото богомилство. Тези две книги са единствените, писани от вътрешен, и то в ранните години на първата богомилска църква. Те се пазят в Малта на почетно място. Там намираме в оригинал и другите книги на Симеон, които ще изброя:

“Синовете на Якова” – две книги, богомилско излагане на кабалистичното предание. Дават се езотерични картини на 12-те часа, подвизите, които трябва да извърши посветеният в седемте сфери на вселената чрез развитие на качествата в себе си.

Бенеамин майката нарича “син на моята скръб”, защото е начало на изпитанията, а бащата го нарича “син на десницата ми”, защото е начало на скритите сили – той властва над

първия час. Има числото 12, търпи изстребление, но после се засилва и става пример, “обичен Богу”. Укротява своите страсти, даже демоните си подчинява, хвали Бога.

Исакар бащата назовава “син на възмездие”, защото е отплата за подвиг. Носи арките на втория час. Има числото 9, обича своята небесна родина, има многочисленост, робува цял живот и мъдро служи. Той изучава равенството на годината, равновесието на силите, анализира пътя на хармонията и аналогията на взаимноотричащите се полюси. Неговото дело е узнаването на Червения змей и двойната поляризация (свастика) на всемирната звездна светлина.

Леви – “син на проклятието” и **Симеон** – “син на измяната”, обладателите на числото 3 господстват над третия час. Бездомно се скитат и носят скритом тайните. Те са обитатели на пустини, дебри и пещери, разнасят магически фигури, изцеряват свои и убиват врагове. Техни синове са Тримата, от тях се ражда Йохавед, майката на Мойсей. Те са левити, служители на скинията и Девата. На тях принадлежат десетъците, плодовете и хлябът. Те проникват в тайните на триъгълника, знаят началата на седемте системи на Теогонията, владеят всички религиозни символи. Те са пазители на Сестрата и отмъщават на всеки, който кощунства с тайните. “Проклет е гневът им, защото е силен, и яростта им, защото е жестока.” (Бит. 49; 6, 7)

Зебулон – “синът на договора и клетвата”, господар на числото 6. Владее четвъртия час. Той е там с широко потомство, от Морето на земния огън до Морето на Живата вода владее земи. Той е съдия, поучител, родоначалник на свещеници и строители, на кръстители и виноборци, на рибари и мирноосци. Той властва над всички призраци, познава Диафантата и развързва всяко магическо очарование и вълшебство. “В морско пристанище ще се засели и ще бъде подслон за кораби.” Син на платоничество и магия на връзки и развързки, баща на хиерофанги, Зебулон е обладател на първото спираловидно движение, символизирано в Рака.

Юда – “син на хвалата”. Владее петия час. Той е господар на числото 4. Правдив по-

кровител и чист приятел. Юда е кръвосмесник и като залог за блудство дава печат, лента и по-сох. Силен и благороден е Юда, първенец по дух, а не по раждане. В неговата земя е Соломоновият храм, 44-степенният четириъгълник. Псалмопевци, царе и жреци ражда Юда, той е едничък верен страж на свещената традиция, на жреческия култ, на законите и силите на милостта. Той узнава пътищата на мировата хармония в центъра на 4-те стихийни сили. Той държи под ярема на десницата си враговете, под бремето на милостта си – приятелите на храма. Лъв е Юда, “сила” се ражда от него, “оставеният за обещание”. Той “врзва за лозата жребца си и пере с вино своята риза, очите му са червени от вино, а устата му – бели от мляко” /Бит. 49;11,12/. Той държи оплодяващия пламък.

Ашер – “синът на насладата” владее шестия час и числото 8. Той строи кораби, жито, елей, вино и метали дава страната му. Трапеза е неговата душа – трапеза на царе. Житница е потомството му, защото той е недостъпен за страха.

Дан – “синът на присъдата” владее седмия час и числото 7. Той е силен, владее малко земя и голяма е строгостта му. Воин е Дан, воин и съдник. Той владее магнитната светлина. Дан ще бъде “змия на пътя, аспид на пътеката, който хале копитата на коня и язdecът му пада на гърба си.”/Бит.49;17/ Той е господар на развалината и жрец на възкресението.

Гад – “синът на благоденствието”. Владее осмия час и числото 11. Бащата го нарича “прихождане на много народи”, а майката – “благополучие иде”. Той владее изтока при реката и кръщението. Пасбища и керван е земята му, бой с врагове и грабители. “Разбойници ще го разбият, но и той ще разбие най-последно.” (Битие 49; 17) Гад предвижда последиците, има огледало и меч, пресмята вечните числа, умее да уравновесява причините.

Йосиф – “синът на изобилието” е служител и тайноведец на царе. Той владее деветия час и числото 10. Той е жрец на Промисъл, пазител на вечния склеп, плодовита вейка, израснала до извора. По стените на храма пълзят листа и той е властелин на кубичния камък и на стрелите. “Всесилният ще те благослови с благословение отгоре, с благословение на бездната отдолу, с благословение на утробата.” (Битие 49; 35) Той проследява произхода и развитието на свещената традиция, уважава тайните на магичните и езотерични доктрини и мълчи пред външните.

Нафталим – “синът на разкоша”. Владее десетият час и числото 5. Над гори и богати ниви царува той. Обладава оръжия и монети. Пленниците са му последните синове. Той изучава звездите, небесните движения и кръгове и техните първоначала и далечни последици.

Нафталим е елен на свободата, който казва мъдри изречения. Оракули, пророчества и прирчи ражда неговият чертог. Тайната на словото и жеста владее той.

Рубим – синът на първенството, на когото бащата казва: “Ето син”, а майката – “Виде Бог смирението ми.” Той е владетел на единадесетия час и на числото 1. Той отстъпва своето първородство по необходимост на съблазнител и кръвосмесник. На леглото на баща си полягва той, за да узнае загадките на Божественото

Лили ДИМКОВА

Из цикъл “Богомили”

родителство. Фалусът (3) и ктеисът (2) дават пентаграма – една загадка, отличаваща се от Едиповата, чието число е четворката. Той говори ловко и хитро, а действа добре и искрено. “Избавител” е името му, хляб и вода даваше земята му, месо и гладка вълна. Въздействие и вътрешна активност определят старостта му. С помощта на аналогията той проследява законите на живота и на проникващия разум. “Изврял си като вода от горещ подземен извор, но ще имаш преимущество.” (Битие 49; 4)

Ефраим – “Синът на милувката” и **Манасия** – “Синът на очарованието” владее дванадесетия час и числото 2. Столица е земята им, седалище на стари тронове, но те са последни служители, отцепници от земята на клетвата и от закона на обетованието. Те са корави градостроители, кули, стълбове и палати съграж-

дат. Изцерителни желания е потомството им: Овча къпел, дето Ангел Господен размътва водата.

Тази книга е написана догматично строго и обладава поразяваща точност на предаване архетипните пътища и форми.

“Тълкуване на Йоановия апокалипсис” – 22 книги с магични построения, диаграми, фигури с две лица (нагоре и надолу), работени с линията на диафрагмата и средата. Книгата е обширна и нищо не може да се резюмира тук.

“За небесния хляб” – легенда за Дървото на живота: 13 книги, 209 листа. Легендата обхваща само 10–12 реда от всяка книга, другото са коментари на Симеон Антипа.

“Тайнопис на милостта Божия” – изложение на кабалистичните богомилски ключове, 78 листа и 201 листа с изяснения. Там се дават следните ключове:

1) Азбучен ключ на човешките имена, тълкуване, езотерична легенда, кабалистично мисловно значение.

2) Ключ на имената Божии с кабалистични указания, значение, магични действия, седем произношения, жестове, скъпоценни камъни, отговарящи на всяко име.

3) Ключ на митовете – херои, лица, богове на всички религии – египетска, сирийска, асировавилонска, еврейска, индийска, персийска, китайска, старославянска, гръцка, римска, древна (сигурно мексиканска или майанска)

4) Ключ на Ангелската йерархия – признаци, деяния, влияния, молитви, заклинания, дни, часове.

5) Ключ на страните – страни, градове, острови, области, от създаването на света до тогава.

6) Ключ на деянията – подвизи, дела, изпитания, посвещения, загадки.

7) Ключ на символите – пентакли, букви, цифри, линии, знакове, образи, икони, начертания.

8) Ключ на тайните – мистерии и секретни церемонии.

Това е единствената книга, в която са изложени точно и строго ключовете на едно тайно общество.

“Книга на пророчествата” – 4 книги с 420 листа, дето се дава богомилско тълкуване на една скрита версия на библейските пророчески книги.

“Ледени дихания” – магични молитви, богомилски по произход, и заклинания на четирите и седемте. Съдържа деянията и подвига на първите 32 години от развитието на богомилството, което впоследствие се разраства и храни народите цели 400 години.

Аз искам да запазя като скъп спомен на поколенията онова, което извършиха някои, аз искам да дам назидание там, дето смътната памет ще си спомня само метежи, позорно деяние. Когато говорят: “Те бяха съблазнители и духовни лихеймци”, аз искам младите да дадат правдивия отговор: ”Ние знаем какви бяха те, ние знаем за какво умряха.”

Учениците, върху които аз се спрях, бяха разпращани през 928–929 г. Те се пръснаха, работеха, само понякога минаваха през България за насока и осветление. Нуждите на времето бяха наложили всеки да бъде сам съдник и ръководител. За направеното се долагаше.

Цар Петър се вслушваше в патриарх Данаил и презвитер Козма, който се стремеше към патриаршество. Веднъж, според “Историята” на Симеон Антипа, Петър извикал Боян и му съобщил, че ще остави короната за да се покалугери. Боян да поеме царството. Боян му казал, че до потиря на жрец се стига през царска корона и лошият

цар не може да стане добър жрец.

Упрекнал брата си, че се води по ума на патриарси и презвитери, които служат на умрял Бог посмъртна служба. Царят дарявал епископите, за да мълчат и да успокояват народа, поддържал неправедно крепостничество. Царицата донася в двора византийски нрави, лукавство, разкош, пирове, хитрост, сласт, оргии. Данъците тежат. Църквата поддържа слабата царска власт, за да добие почтено положение и успява. У нас и дворец, и църква, и управа се редят по византийски образец. Малко след Борис патриархът, архиепископът и епископите получават от държавата така наречените “парики” – селяни крепостници, прикрепени към земята без право да я сменят, освен по волята на господарите. Козма в “О църковном чином слово” ги съди, че ходят със свита, като царе, че яздат богато оседлани коне, че живеят “не по писанием”. Народът не вярва на църковната догма и се отвръща от привилигирования клир, от болярите и слабия цар. Това недоволство се разраства няколко пъти.

В 928 г. възстанаха боляри да снемат цар Петър и да възкачат брат му Иван. Предложението беше направено първо на Боян. Но той посъветва да се премахне лошият ред в двореца, да се ограничат Георги Сурсувул и царица Мария, за да се премахнат раздорите. Болярите не го послушаха, но Боян навреме беше казал това на Петър. Иван беше хванат, изтезаван и подстриган за калугер. Болярите бяха предадени на ужасна смърт. Роман, при размяна на пленници, взе Иван във Византия, ожени го за знатна арменка, за да бъде винаги плашило за преславския двор.

*Ходи там, гето светлината ходи.
Слизай там, гето водата слиза.
Работи там, гето Духът работи.*

Втори заговор се замисля сега от самия Сурсувуд, в полза на Боян. Боян отказва рязко и вдига една завеса, за да види Петър Сурсувуд лице в лице, защото той всичко е чул. Но царят е слаб и няма сила да залови и накаже виновника, защото се бои от Византия и не иска да има враг в лицето на жена си. Народът узнава за това и недоволствата започват.

Боян с покривало на лице обикаля цяла България и събира ученици. Народът слуша думите му за правда, величие в живота и мълчалива кротост. Богомилите са вече много. Те са вече половината църква. Говорят тихо, мирно, проповядват без корист и народът отива на тълпи след тия неизвестни апостоли. Народът върви и готви основите на онова велико Разрушение, което ще остави в душата велика пустиня, а в живота – пепел и руини.

Към ноември 928 г. Боян написва своите 18 легенди. Те влизат всички в новото издание за външни. В оригинала те са много по-големи, пълни със сирийски, еврейски, коптски, старогръцки думи, необходими елементи на магичната реч. Разделят се по предназначение на 9 реда:

- 1) Космогония: Сатанаил (Царят на Мрака) и Адам (Каин и Авел)
- 2) Магия: Небето (Трите небеса) и Стълбът (Вавилонската кула)
- 3) Мистика: Царят на Салима (Мелхиседек) и Търсещата (Каломаин)
- 4) Езотерика: Мойсей (Жрецът на Озирис) и Поклонение на влъхвите (Пътят на звездите)
- 5) Ритуал: Скритият (Псалом на Слънцето) и Скритата (Песен на Девата).
- 6) Символика: Соломон (Словата на блажения) и Гадателят (Данаил).
- 7) Велико дело: Притчи (Книга на загадките) и Савската царица (Соломона Балкиза)
- 8) Малко дело: Блудният син (Сватбата на царския син) и Домът (Дъщерята на царя)
- 9) Апокалиптиката: Езра (Видение на Езра) и Юда (Иисус на планината).

Освен тях Богомил написа 29 легенди. Ето имената им:

- 1) Изгонване на ангелите
- 2) Кръстно дърво
- 3) Въпроси на Балкиза
- 4) Слизане на Иисус в ада
- 5) Ходене на Богородица по мъките
- 6) Митарственик
- 7) Соломоновият храм
- 8) Виденията на Йоан Кръстител
- 9) Повест за чашата
- 10) Деяния на Йосиф Ариматейски
- 11) Въпроси на Пилат
- 12) Образът на Абагар
- 13) Повест за Ева
- 14) Слизане на Бога на Земята
- 15) Архангел Михаил и Сатанаил
- 16) Създаването на Рая

- 17) Каин гради град
- 18) Книга на Енох
- 19) Борба на Яков с Бога
- 20) За потопа
- 21) За Голгота
- 22) За детинството на Иисус
- 23) Магични молитви на св. Поликарп
- 24) Житие на Св. Богородица
- 25) Създаване на звездите
- 26) Странстванията на Балкиза
- 27) Повест за Мелхиседек
- 28) Пророк Елиас
- 29) Откровение на Ап. Павел

Освен това, тъкмо тогава Боян написва бележитите “Предания на Стефанит и Инихилат”, които са най-дълбокият коментар на легендата под същото име. 12 книги, 800 листа, диктувани на 4-те ученика: Симеон Антипа, Никита Странник, Василий Византиец и Камерун Дубровнишки. Тази книга сега краси един олтар в Малта, в залата на посветените. От тази книга, чудна по език и съдържание, има отпечатани на ръчна преса, със старобългарски дървени букви, само 7 екземпляра в малко фолио. Те се намират у седмината Учители на Запада. Печатана е във Виена през 1780 г.

Богомил диктува на Симеон Антипа и той написва “Правила за аскеза и усамотението” – три книги, 208 листа, сега пазени в Малта. По това време епископ Гавраил Лесновски изпраща два преписа на своите две книги “За пътищата на прозрението” – чиста мистика, напомняща есеианските книги.

След това нищо не е писано нито от Учителя, нито от учениците.

(следва)

Търси произхода на всички неща, за да намериш истинския Бог в душата си.

Той се нарича силният в силните и силният в слабите; безсмъртният в безсмъртните и безсмъртният в смъртните; любещият в любещите и любещият в безлюбещите. Той прониква във всичко. Дето е той, там е животът, там е знанието, там е свободата. Той е великата безопасност на всичко.

НА ТРЕТИЯ ДЕН

Боян Боев

В Евангелието на Йоан, в гл. 2. се говори за сватбата в Кана Галилейска. Там се разказва, че тази сватба, на която присъствал и Христос, станала на третия ден. В дома, където ставало угощението, имало шест каменни делви. Когато виното се свършило, Христос казал да ги напълнят с вода и след това да почерпят гостите. Така и направили – почерпили гостите с водата, която се превърнала в най-хубавото вино...

Нека разгледаме този разказ от една по-дълбока гледна точка. Има такъв закон: едно събитие, което става в дадена епоха, може да стане пак в следващи епохи, но в други, по-високи “октави”. Това може да се нарече ритъм, периодичност в историята. Законът за ритъма е един от седемте принципа на великия Хермес, т.е. той е универсален закон, валиден за всички явления както в природата, така и в историята, а също и в индивидуалния човешки живот. Големият германски учен Освалд Шпенглер е развил идеята за ритъма в историята в знаменитата си книга “Залезът на Запада” (1922 г.). Френският окултист Гастон Жоржел в своята книга “Ритъм в историята” (1947 г.) констатира на базата на многобройни поразителни примери, че едно събитие, станало в дадена епоха, после се повтаря много пъти на точно определени интервали, но вече в различни “октави”. Така че, оказва се, всяко събитие, освен своето реално физическо измерение, има и символично значение, свързано с неговите проекции в други исторически моменти. За да се разбира вярно историята, трябва да се разбира символиката на събитията.

Например евреите прекараха дълго робство в Египет. След това 40 години се скитаха в пустинята, додето достигнаха до Ханаанската или обетованата земя. Това са реални исторически събития, но същевре-

менно са символи на пътя, по който върви човечеството. Робството в Египет символизира вегетиращия, материален живот, скитането в пустинята символизира индивидуализирането на човека, развиването на самосъзнанието и ума (в пустинята евреите се хранеха с манна – манас – ум). Ханаанската или обетованата земя символизира бъдещата култура на Любовта, която иде – Царството Божие на Земята.

Подобно символично значение има и разказът за сватбата в Кана Галилейска. Това е едно реално историческо събитие, което може да бъде разглеждано като символ на онова, през което ще мине човечеството.

Какво е сватба на мистичен език?

Фламандският мистик Рюисброк, живял преди няколко века, в съчинението си “Украсата на мистичния брак” хвърля светлина върху този въпрос. Според него под “сватба” в мистичен смисъл се разбира свързването на човешката душа с Божествения Дух или Христос.

В Писанието също на много места се говори за “сватба”, “младоженец” и “невеста” в този смисъл. Например Христос казва: “Учениците не постят докато младоженецът е с тях.” Тук под “младоженец” се разбира самият Христос. Апостол Павел казва: “Христос е младоженецът, ние сме невестата.” В притчата за десетте девизи също се говори за сватба, на която те били поканени, но петте (разумните) били готови да посрещнат младоженеца (защото били взели масло за светилниците си), а другите (неразумните) не били готови. Светилникът символизира човешкото тяло, а маслото – човешкото сърце. Девизите със запалените светилници влезли с младоженеца на сватбата. За младоженеца и невестата говори и Йоан Кръстител: “Младоже-

нецът е, който има невястата, а приятелят на младоженеца, който стои да го слуша, се радва твърде много на неговия глас. И така, тази моя радост е пълна.”

Какво значи превръщането на водата във вино?

Виното символизира Любовта. Христос казва на Тайната вечеря: “Пийте от тая чаша всички. Защото това е моята кръв на новия завет, която се заради мнозина пролива, за прощение на греховете. И казвам ви, че отсега нататък няма да пия от този плод на лозата до онзи ден, когато ще го пия с вас в Царството на Отца моего.”

Виното е сокът на лозата. “Аз съм истинната лоза – казва Христос – вие сте пръчките. Отец ми е земеделецът. Както пръчката не може да принесе плод от само себе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдете в мене.”

Христос представя Любовта. Неговата Любов е толкова велика, че надминава всяко човешко разбиране. Тази Любов направи да слезе Той на Земята. Когато Христос дойде, човечеството се намираще в критичен момент от своята история: съзнанието беше толкова потънало в гъстата материя, в тъмнина и индивидуализъм, че човекът не можеше да се повдигне сам, със собствени сили, не можеше да превъзмогне егоизма и да дойде до Любовта. Ако не беше дошъл Христос, човечеството нямаше да бъде способно за по-нататъшно развитие. Пръчките не биха дали плод, ако не са на лозата. Със своето идване Христос донесе една сила на Земята, благодарение на която човечеството става способно да се издигне до любовта, светлината и свободата. Силата, донесена от Христос, ще зрее бавно, постепенно в дълбините на човешката душа, и когато и да е, ще се прояви със своето величие и красота. Досегашните 2000 години от идването на Христа са само подготовка за великото и красивото, което иде на тази планета.

Водата се превръща на вино; тук водата символизира обикновеното човешко съзнание. Превръщането ѝ във вино символизира трансформацията на това съзнание в любов. Само така Земята ще изпълни мисията, която има в сегашната фаза на своето развитие. Тази мисия е Любовта. Значи пиенето на това вино означава приемането

на Христа – приемането на Любовта. Това е условието за идването на Новата култура, за която копнее човечеството.

Кога ще стане превръщането на водата във вино?

За да разберем това, нека обърнем внимание на думите, с които започва разказът: “На третия ден стана сватба в Кана Галилейска.” Какво означават загадъчните думи “на третия ден”? Те не са случайни, в тях също се крие дълбоко символично значение. Те са свързани с различните културни епохи, през които минава еволюцията на човечеството, по-точно с различните подраси на петата раса, а именно: 1) индийска култура, 2) персийска култура, 3) средноегипетско-асирийско-вавилонска, 4) еврейско-гръко-римска, 5) западноевропейска, 6) славянска. Христос е живял в четвъртата, еврейско-гръко-римската култура, която във времето, в което се създава повествованието, се брои за първа, т. е. това е “първият ден”; следващата, за тогава втора (а за нас пета) западноевропейска култура е “вторият ден”; следващата, за тогава трета, (а за нас шеста) култура е славянската – “третият ден”. Понеже сватбата става в третия ден, това значи, че във времето на тази трета култура – славянската – ще стане мистичната “сватба” – свързването на човешката душа с Христовия Дух – превръщането на водата във вино. Учителят казва: “Славянството ще бъде майката, която ще роди Царството Божие на Земята.” Или: “От славянството ще излезе подтикът за обединение на човечеството.” Още през 1898г. в своето “Призвание към народа ми...” той говори за тази мисия на славянството. Розенкройцерите също смятат, че славянството ще създаде една нова култура на любов и братство, която е бъдещата култура на човечеството.

Какво символизираш шестте делви?

Това са отново шестте култури на петата раса. Всичко, което е изработено в тези култури, всички качества и ценности, ще бъдат трансформирани от Любовта (Христос), за да се превърнат в “най-хубавото вино за сватбата” – единението на човешката душа с Божествения Дух, което ще стане в шестата подраса на петата раса.

(По Учителя)

*Ако мислиш, че светът е създаден за тебе,
запитай се ти за кого си създаден.*

ЗЕМЯТА

Учителя Петър Дънов

Земята с милиони години е събирала своите богатства, от които сега се ползваме. Не мислете, че можете да постъпвате с нея безразборно. Тъй както хората се развиват и постъпват, един ден тези ресурси ще изчезнат.

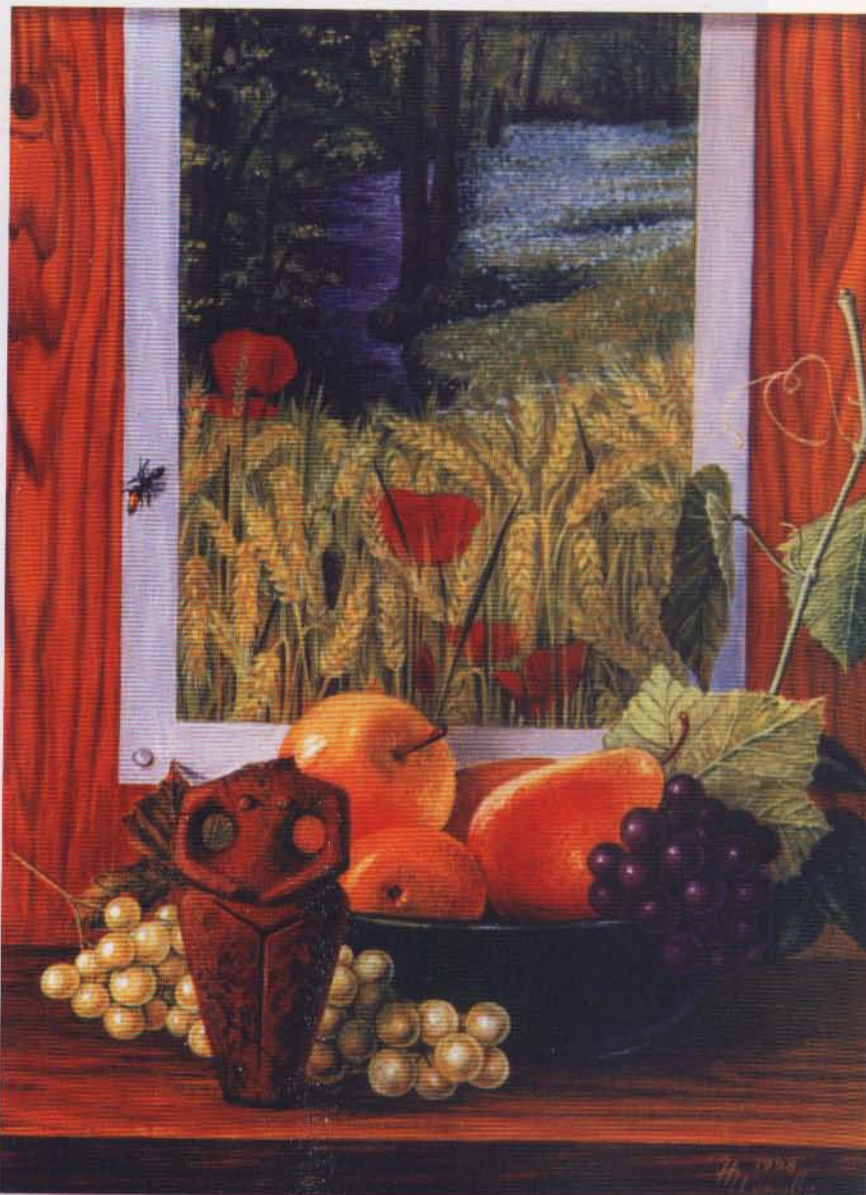
Ние трябва да сме като Земята, а мислим, че тя не чувства. Земята е разумна. Ходим по нея, плюем, какво ли не правим, тя мълчи и търпи. Както търпи Земята, така и ние трябва да търпим. Ти ходиш по Земята и не ти иде на ума, че тя може да не е доволна от теб.

Земята, както и всички същества, диша. Земната кора се повдига и спада на височина 25 см. Едно велико и разумно същество регулира дишането на Земята и на всички живи същества. Ритъмът в дишането на хората съвпада с ритъма в дишането на Земята. Бурите на Слънцето са неговото дишане.

Земята като живо същество си има свой хороскоп, свой път, по който си върви. Нейният път сега не е тъй гладък, както е бил по-рано. Земята понякога минава през известни пертурбации. Хората често се заразяват от тия влияния на Земята и от това се захранват разните епидемични болести. От тия болести понякога измират хиляди и милиони хора.

Човек със своята мисъл, със своето чувство изменя повърхността на Земята. Ако мисълта не е светла и чиста, плодовете не са сладки и не могат да зреят добре; ако чувствата не са добри, тревите почват да жълтеят. Ако хората са недоволни, скалите се рушат.

Най-важният биологически закон, който трябва да се изучава, е този за установяването на отношенията на Земя-

„ЗЕМЯТА“, м. б., платно, 30/40

Нели Ценова

Животът изтича от една точка, която е център, и отива към периферията. Ние наричаме тоя център на човешкия живот душа. Външният живот на душата наричаме ум. В земята се намира душата на Земята. Във въздуха е умът на Земята. Водата е сърцето на Земята.

фотографии: Мария Ангелова

та, Слънцето и звездите към човешкия организъм, а така също да се изучава отношението и на онзи вътрешен принцип в живота, който е известен под името Любов. Единственото реално нещо в света, това е любовта; тази любов, която дава живот и е създала всички организми и всички форми. Същата тази любов е родила и Слънцето, и звездите, и цялото Битие. Тя е великата Реалност, тя е проявата на Абсолютния Бог. Тази велика Реалност за нас се проявява най-първо чрез земята. Земята в случая е един проводник на Божествената Любов. Затова се казва в Писанието, че Бог взел пръст и направил човека.

Сегашните хора са още слепи. Не виждат своята майка – Земя, не виждат грижите ѝ – как ги храни и приготвя за посрещането на Христа. Ще каже някой, че иска да отиде на друга планета. На никоя планета не приемат хора, които не почитат майка си.

ЗЕМЯТА – духовен символ на нашето време

Питър Ръсел

Питър Ръсел е учен с всепризнати заслуги за промяната в съзнанието на западното общество, един от онези, които прогласяват духовния импулс на новата епоха.

Следвал е в Кембридж математика, теоретична физика и експериментална психология, а по-късно и компютърна наука. В Индия е изучавал източна философия. Автор е на „Техника на трансценденталната медитация“, „Книга за мозъка“, „Събуждащата се Земя“ и „Бялата дупка във времето“. Той е един от преводачите на новото издание на „Упанишадите“. Изнася лекции и семинари в Европа и САЩ. Работи като консултант по развитието на учебния процес, умствената нагласа и творчеството в няколко известни компании като IBM, Шел, Бъркли банк и DEC. Живее в Лондон.

В публикацията, която е по едноименния материал, публикуван в списание „Съвременник“ бр. 1/1992 г., са добавени и откъси от други статии на същия автор.

Живеем в удивително време, може би най-вълнуващото, каквото изобщо е имало досега човечеството. Ние, живеещите днес, преминаваме през период на промяна, каквато се случва вероятно само веднъж в историята на един интелигентен вид. Никога потенциалните възможности на човечеството не са били тъй големи, ...нито са били тъй крайни опасностите пред него.

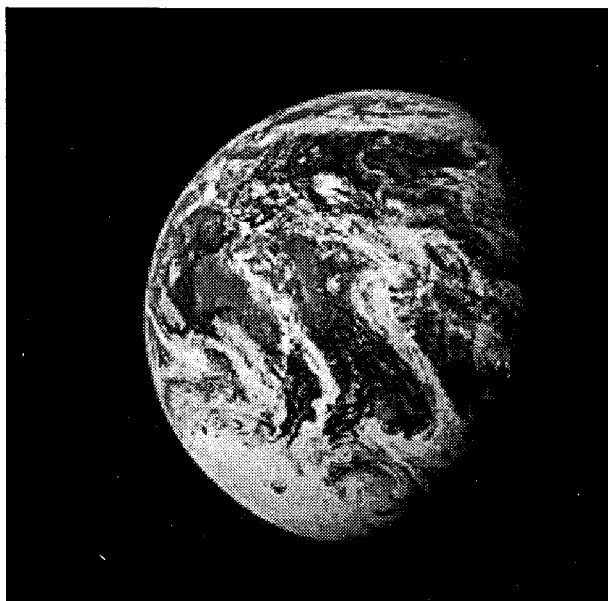
Едно от най-забележителните постижения на XX век бе нашето излизане в космоса – този огромен скок за човечеството. За първи път ние видяхме планетата като цяло. И това изживяване промени сърцето и съзнанието ни. Това е много мощен образ, а за мнозина той е просто магически. Това е образ, който пороци чувството за цялостност, единност, чувство за свързаност. Едгар Митчъл, шестият човек, стъпил на Луната, описва своето изживяване като „внезапно глобално съзнание“. Той казва: „Когато си там, горе, ти вече не си американски или съветски гражданин, внезапно всички тези граници изчезват и ти ставаш гражданин на планетата.“ Повечето и от останалите космонавти се върнаха

променени от това изживяване. Те не само видяха една много красива, вълшебна изглеждаща планета, но и все по-силно осъзнаваха, че там долу нещо не е както трябва. И те се върнаха с желанието да помагат по един или друг начин.

Точно както примитивните хора, когато за пръв път видят образа си в огледало, мигновено придобиват едно напълно ново съзнание за себе си, така и снимката на планетата, подобно на огромно космическо огледало, ни позволи за първи път да видим себе си в нашата цялостност и това наистина беше изображение на самите нас. Много силно си приличаме на тази снимка.

Тези снимки може и да са най-скъпите досега фотографии, но те са и най-значителните. Те са духовните символи на нашето време. Ако това звучи странно, то е може би защото сме свикнали духовните символи да бъдат много прости неща, които можеш да начертаеш с пръчка по пясъка. Такива е трябвало да бъдат в миналото. Но с днешната техника ние можем да имаме символи с такъв вид сложност и да ги направим глобално достъпни.

Ако се замислим, същността на духовния символ е в това, че той е символ на цялостност, на единност. А именно тази цялостност е отразена в снимката на планетата.

Друго важно нещо, което озари мнозина от астронавтите бе, че Земята изглежда като отделен жив организъм. Това може да ни звучи странно, защото обикновено сме виждали планетата само отблизо. Дори когато сме на височина 5-6 километра в самолет, ние все пак виждаме мъничка част от планетата. А това е по-скоро като че ли сме бълхи върху слон. Когато подскочат, те виждат различни части от кожата, и бидейки бълхи с научни склонности, те изследват кожата колко е дебела, разглеждат порите, откриват космите и съставят обща карта на слона. И тогава една от тези бълхи прави огромния скок от 15 метра, поглежда надолу към това нещо, наречено слон, и внезапно си казва: "Дали пък всъщност слонът не е пълноценен жив организъм?"

Това доста прилича на нашата стъпка в космоса. Ние направихме този огромен скок от петдесет до сто километра – и накрая видяхме планетата в нейната цялост. Тогава възникна въпросът – дали пък планетата Земя не е отделен жив организъм? Все повече учени започнаха да възприемат сериозно това схващане.

* В първи брой на „Житно зърно“ ви представихме книгата на Д. Лавлок, излязла и на български език: „Гея. Нов поглед върху живота на Земята“ С. 1996

Джеймс Лавлок формулира хипотезата Гея* – по името на древногръцката богиня на Земята – Гея, която доби напоследък голяма популярност и разпространение. Тя допуска, че целият обхват от жива материя на Земята – от китовите до вирусите – може да се разглежда като отделно живо същество, способно да контролира собствената си среда така, че да задоволява нуждите му. Със самото си наличие животът явно създава и поддържа специфичните условия, нужни за собственото му оцеляване и продължаваща еволюция.

Едно специфично откритие е, че планетата явно е успяла да поддържа постоянна температура през последните 4 000 000 години, въпреки промените в слънчевата активност.

Има и много други паралели между Гея и познатите ни организми. Атмосферните слоеве наподобяват перата на птица или козината на мечка, като помагат да се поддържа постоянна температура и предпазват от смъртоносната ултравиолетова светлина и постоянния дъжд от космически частици. Океанските течения и системите на сезоните наподобяват системата на кръвообращението, пренасяйки хранителни вещества от една част на планетата до друга. Дъждовните периоди в тропическите гори доста наподобяват функциите на черния дроб, като пречистват атмосферата от замърсители и струпват ценни хранителни вещества. Можем също да разгледаме деня и нощта като сърдечния пулс на Гея, а сезоните – като нейното дишане.

Каква е функцията на човечеството по отношение на Гея – планетата Земя? Изглежда, че има два общи и противоположни отговора на този въпрос. Първият: човечеството прилича на обширна нервна система, един глобален мозък, в който всички ние сме индивидуални нервни клетки. Вторият е по-песимистичен: възможно е да сме подобни на някакъв вид планетарен рак. Съвременната цивилизация като че ли се „самоизяжда“ или руши без разграничаване повърхността на планетата. Огромни гори, жизнено важни за екосистемата, изглеждат разядени като от молци; животински видове се преследват и осъждат на изчезване; реки и езера стават киселинни, а оз-

ромни площи се оголват при експлоатацията на мини или биват покривани с бетон.

Преобладаваща тенденция през еволюцията като цяло е тенденцията на единиците да се събират, за да образуват по-голямо цяло: атоми в молекули, молекули в клетки и клетки в организми. И следващият логичен етап в тази посока е организмите да се събират заедно – процес, който се забелязва все по-ясно в движението ни към все по-сложни социални системи. На физическо ниво ние се събираме в села, градове и нации, като се свързваме чрез системата на транспорта. Това обаче е само физическата страна на тази мрежа, а има и по-дълбоки нива.

Преди средата на 18 век доминираща сфера на човешката активност бе земеделието и производството на храна. После доминираща стана индустрията. В последните 30 години възникна друга важна област на човешката дейност – обработката на информация. Възможностите за световна комуникация се разраснаха с огромни скорости и човечеството започна да прилича на някакъв вид планетарна нервна система. Посредством целия този информационен взрив ние се приближаваме към едно обединение на умовете, започнахме да обменяме информация, да се свързваме умствено. Чрез компютърните мрежи хората се срещат ум с ум, а не физически. Този нарастващ информационен поток навежда на мисълта, че човечеството може би е еквивалент на разрастващ се планетарен мозък. С увеличаването на комуникационните връзки ще се дойде до момент, когато огромният информационен обмен, сновящ през световната мрежа, ще създава подобен модел на кохерентност в този глобален мозък, както това става в човешкия мозък. Чрез писменото слово, пощите, телефоните, телевизията, сателитите и компютърните мрежи информацията започва да обтича цялата планета. Ние започнахме да се свързваме ум с ум, като разгръщаме свързването на клетките в глобалния мозък.

Какво характеризира един успешно функциониращ организъм? В него множеството компоненти функционират естествено и заедно, в хармония с цяло-

то. Това обикновено се описва с думата „синергия“, която означава „работи заедно“. Синергията представлява степента, до която дейностите на индивиди подкрепят и съдействат на групата като цяло. Явно е, че човешкото общество е в състояние на много ниска степен на синергия. А какъв би бил животът, ако направим скок към високо синергично общество? Същността на високата степен на синергия е в това, че целите на индивида са в хармония с нуждите на системата като цяло. Обществото би навлязло в нов ренесанс, където творчеството, интуицията и личното развитие биха били толкова ценни, колкото науката, техниката и икономическото развитие.

Но същевременно ние като че ли се колебаем между две взаимно изключващи се посоки: да станем нещо като глобален свръх-организъм или да дойдем до срив и хаос с вероятност за изчезване.

В известно отношение ние изглежда сме като планетарен рак. Две основни характеристики на злокачествените тумори са бързият растеж и глупостта – ракът достига своя край като изяжда собствената си животно-поддържаща система. Човечеството също е показало необуздан растеж, съчетан с подобно глупаво отношение към природната среда. Нещо повече – и резултатите са твърде сходни. Ако вземете фотография на един град от въздуха, ще видите как градът се разпростира в

околната среда – това много напомня за начина, по който ракът се разпростира по тялото.

Ако погледнем какво причинява ракът в отделния човек и какво се крие в корените на злокачествените тенденции в обществото, ще открием, че в дълбочина двете са много сходни. Да разгледаме първо индивида: ракът се причинява от нарушение на биологичното програмиране, заложен от гените. Именно гените ни правят жив организъм, а не просто купчинка биологична супа. Когато това програмиране бъде нарушено, клетките на индивида стават клетки-самци – отделят се от останалите и се грижат само за себе си, за сметка на тялото. Що се отнася до човешкото общество, нашето съзнание изпълнява функция, паралелна на гените. Нашите идеи, програмите на нашите умове именно определят поведението ни. А това, което ни свързва заедно в една обща система, е онова най-дълбоко ниво на себето – онова, което мистиците наричат душа. И когато не сме в досег с най-дълбокото ниво на себето, ние ставаме подобни на клетките-самци, като започваме да функционираме себично, без да отчитаме нуждите на системата като цяло.

От биологическа гледна точка разликата между човека и шимпанзето е много малка – в 99% нашите гени са еднакви. Обаче между поведението ни има цял свят от различия, които не могат да бъдат отгадени само на този 1 % разлика в нашите гени. Ние представляваме не просто поредната стъпка в биологичната еволюция, а напълно нов еволюционен вид.

С човечеството еволюцията се е придвижила от биологичната арена към полето на съзнанието. Така че, когато говорим за личностен растеж от гледна точка на вътрешната еволюция, ние всъщност говорим за еволюцията, която се извършва сега на нашата планета. Еволюционната фаза, през която минаваме сега, е еволюция на съзнанието на хората на тази планета. Накратко, еволюцията вече става вътрешно. За такова вътрешно освобождаване многократно са ни говорили великите мистици и духовни учители. Същността на духовния растеж е да излезем от моде-

лите на мислене и поведение, които ни обуславят, за да станем истинското си аз. Това, от което имаме нужда днес, е вътрешно освобождение... растеж на вътрешната свобода, за да отговаря на външната свобода, която ни донесоха науката и техниката. Това е посоката, в която трябва да се движи човечеството сега – именно в тази посока изглежда наистина се движи обществото.

Идеята, че сме способни дълбоко да осъзнаваме себе си и останалия свят не е нещо ново, тя е извечна мъдрост. По целия свят, във всички култури намираме сведения за хора, които изразяват една и съща мъдрост, едно и също основно разбиране за живота и съзнание. Но това, което се е случвало е, че когато един Учител си отиде, учението му е трябвало да се разпространява устно или да бъде записвано на пергамент – твърде ненадеждни средства за разпространение, при които то неизбежно се е изопачавало и абсорбирало от културата на съответното време.

Това, което става днес, е нещо съвсем различно. Една и съща идея възниква отново, и отново, и отново. Нещо по-значително – когато започне да се разпространява от всички, и то тъй различни центрове, мъдростта на връщане се среща със себе си, но по друг начин – като обратно захранване – и вместо да се разпилява, тя се обогатява. В резултат на тази обратна връзка, всички ние се учим един от друг – това е и една от причините, поради която толкова много хора съобщават, че за последните две години вътрешно са се развили толкова, колкото за пет предишни години. Ние сме на прага на истинското огухотворяване на човечеството. За първи път в историята вече е възможно мъдростта на вековете да стане глобално достъпна. Резултатът ще бъде обратен на раковото общество – едно общество на висша енергия, общество, в което нуждите на индивида и на обществото са изцяло в съгласие и хармония. Това ни най-малко не означава някаква загуба на индивидуалност, а точно обратното.

Сега човечеството е в криза. Ние, на Запад, гледаме на кризата като на опасност, обаче на изток тя се осмисля като опасност плюс възможност. От еволю-

ционна гледна точка кризите са предизвикателство, те ни предизвикват да се движим към нещо ново. Предизвикателство да се приспособим.

Многобройните кризи, пред които е изправено днес човечеството – енергийна криза, криза в околната среда, прехраната, ядрена криза, икономическа криза... всички те са само симптоми на една по-цялостна, по-дълбока криза: криза на съзнанието, духовна криза. Те всички са отражение на факта, че човечеството като цяло, и особено Западът, е заседнало в старото, отживяло времето си егоцентрично съзнание. И предизвикателството, пред което сме изправени, е по същността си предизвикателство на съзнанието – да престанем да се чувствуваме като отделни същества и да започнем да се възприемаме като част от много по-голяма система. Това е еволюционното приспособяване, което се изисква от нас сега. Вече не биологично приспособяване, а вътрешна адаптация на съзнанието.

Поддържането на положителни идеи и виждания за бъдещето може наистина да ни помогне да се придвижим в по-положителна посока. Да поддържаме положителен образ в ума си не означава да се изпълваме с наивен оптимизъм и да седим със скръстени ръце, като се надяваме всичко да се нареди от само себе си. Човечеството е наистина в сериозна и дълбока криза; вероятно сме достигнали до последната проверка – дали можем да променим дълбоко и основно взаимоотношенията си с другите и отношението си към околната среда; дали можем да работим в хармония, вместо в конфликт; дали можем да уравновесим столетията материален прогрес с равностоен вътрешен растеж; дали можем да се свържем с онова ниво на единство, което лежи в самата ни сърцевина.

**МОЖЕМ ЛИ ДА РЕШИМ ДА ПОСТИГ-
НЕМ ТОВА?**

**ЩЕ МОЖЕМ ЛИ ДА ГО НАПРАВИМ
НАВРЕМЕ?**

Никой не може да каже. Но докато вратата е отворена за нас и докато в нас гори еволюционния импулс, нека последваме този вътрешен подтик.

ТОВА Е КОСМИЧЕСКИ ИМПЕРАТИВ.

ДАРОВЕТЕ НА ЗЕМЯТА

Дървета и цветя

Всяко дърво отговаря на една добродетел.

Дъбът е символ на физическия живот.

Елата е символ на духовния живот.

Букът е символ на чувствата.

Розата възпитава мекота.

Карамфилът гарява здраве. Лекува нервни болести.

Босилекът е магическо растение. Предпазва от тъмните духове. Укрепва нервната система.

Незабравката развива вярата.

Белият зюмбюл е символ на щедрост.

Лалето учи човека правино да дава.

Фикусът се отглежда за забогатяване. Внася спокойствие и разположение.

Филодендронът е дом на приятелство.

Равнец – за кашлица.

Плодове и зеленчуци

Плодовете не са нищо друго, освен съвкупност от енергии, които функционират.

Чесънят е магическо растение. Пази човека от въздействието на отрицателните сили. Използва се при дизентерия.

Лук, чесън, магданоз закрепват здравето.

Черешите внасят в човека жизнерадостност. Засилват кръвоносната система. Подсилват надеждата. Ако човек има скръб, тя изчезва.

Ябълката внася мекота. Прави човека мек, с добра обхода.

Лицето му придобива свежест.

Гроздето прави човека благ и снизходителен към другите.

Употребява се за слаби гробове.

Орехите развиват ума на човека. Влияят добре на мозъка.

Сини сливи се отглеждат за услане на вярата.

Крушата засилва интелигентността. Помага при малокръвие.

Прасковите и белите черници лекуват стомаха.

Кайсиите помагат при злокачествена анемия и чернодробни заболявания.

Захарното цвекло лекува очите.

Вишните са за истината.

Дренки – ако сте безхарактерни. Доставят желязо в кръвта. Дават устойчивост и издръжливост.

Лимонът придава активност на мисълта. Киселините в лимона придават активност на човека. Яде се при апатичност и болести на жлъчката.

Тиквата помага при безпокойство.

Днята чисти стомаха и червата, дава настроение.

Смокините са за здраве.

Житото е най-чистата храна. Помага при хипохондрия и при сприхавост. Влияе на сърцето, реформира и организира тялото.

Ръж – за висок идеал, за устояване на задълженията.

Овес – за идеал.

Картофите развиват ума на човека, правят го доволен.

Бамя – за вяра, придава мекота на характера.

Доматите помагат на онзи, които се обезсърчават, подобряват кръвообращението.

Грахът помага при неврастения, придава хубав тен на кожата, придава красотата.

Лещата помага за очите.

Фасулът има връзка с бърбещите. В него има една магнетична сила, действа лечебно, ако си склонен към мрачни настроения.

Лютти чушки – против треска.

Краставицата помага при анемия, добре е за нервната система.

Праз се употребява при хрема.

Патладжанът придава мощ. Внася успокоение.

Черният боб развива интуицията.

Оризът благоприятства за съзерцание, медитация.

Копривата помага за почерняване на косата.

Пряното зеле освобождава човека от много болести.

Захарта крие в себе си лъжа.

От Учителя Бейнса Дуно, подбрала Жана Кръстева

ОБРЪЩЕНИЕ НА ИНДИАНСКИЯ ВОЖД СИАТЪЛ ДО ПРЕЗИДЕНТА ФРАНКЛИН ПИЪРС

Великият вожд във Вашингтон възвестява, че желае да закупи нашите земи. Великият вожд се обръща към нас с думи на добра воля и приятелство. Той постъпва много любезно, защото ние знаем, че той не се нуждае от нашето приятелство.

Ние ще обсъдим неговото предложение, понеже ни е добре известно, че ако не му продадем земята, белият човек ще дойде с пушки и ще ни я вземе.

Но как може да се купи Небето или да се продаде топлотата на Земята? Такава мисъл е чужда за нас. Свежестта на въздуха и отблясъкът на водата не са наше притежание – как можете да купите това от нас?

Всяка педя земя е свещена за моя народ. Всяко борово клонче, всяко зрънце пясък край брега, мъглата и гъстата гора, всяка полянка, всяка буболечка е нещо свято в мислите и опита на моя народ. Сокът, който дървото изсмуква, носи спомена за народа ни.

Ние сме част от земята и тя е част от нас. Ухаещите цветя са наши сестри, сърните, конят, големия орел са наши братя. Канарите, сочните ливади, топлината на мустангите и на човеците – всичко това е част от едно семейство.

И когато великият вожд от Вашингтон ни изпраща вест, че възнамерява да купи нашите земи, то той иска твърде много. Великият вожд ни уведомява, че ни дава място, където ще можем да живеем приятно и спокойно. Да бъдем негови деца, а той – наш баща. Може ли това да стане някога? Всевишният обича нашия народ, той изостави нашия народ.

Изпраща машини, за да помага на белия човек, строи големи селища за него. От ген на ген той прави вашия народ по-малък. Скоро вие ще залеете нашата земя, както водната стихия се втурва от сипеите като пороен дъжд. Нашият народ е отлив без нов прилив. Ние сме различни.

Ние благоговеем пред нашите гори. Не зная – ние сме направени не като вас. Озарената вода, която тръпне в ручеите и реките, не е само вода, тя е кръвта на нашите деди. Ако ви продадем земята, знайте, че тя е свята и кажете на вашите деца, че тя е свята и че всеки лек отблясък в бистрата вода на езерата разказва за живота на моя народ. Ромонът на водата е гласът на нашите деди. Реките са наши братя – те утоляват нашата жажда. Реките носят нашите лодки и хранят нашите деца. И занаятчията вие ще трябва да бъдете добри към реките и към всички останали ваши братя.

Ние знаем, че белият човек не ни разбира. За него всяка част от земята е като друга, защото той е чужденец, той идва нощем и взема от земята каквото му хрумне. Земята не е негов брат, а враг и когато я завладее, той крачи към други земи. Той изоставя гробовете на дедите си и не иска да знае. Той краде земята от децата си и не иска да знае. Той гледа на майка си – Земята и на брат си – Небето, като на нещо за купуване и плячкосване. Ненаситният му глад ще погълне земята и ще остави само пустиня!

Не зная – ние сме други. Като гледаме вашите градове, нас ни боли. Може би защото сме диви, не разбираме. Тръсъкът наранява ушите ни. Що за живот е,

ако не можеш да доловиш чуруликането на нощната лястовица или крякането на жабите в езерото в полунощ? Диви сме, не разбираме. Индианецът се трогва от нежния полъх на ветреца, галец повърхността на езерото, чувства уханието на въздуха, тъй бистър от падналия по пладне гъжг и тръпчивия мирис на бора. Въздухът е скъпоценен за нас, защото всяко същество го диша – животното, гървчето, човекът – той е общ за всички. Белият човек не забелязва въздуха, който диша. Той е като труп, безчувствен към неговия полъх.

Ако ви продадем нашата земя, не бива да забравяте, че въздухът ни е скъп, че въздухът дели гръха си с всичко живо и му вдъхва живот. Ако продадем нашата земя, трябва да я пазите свято и нека белият човек почувства, че вятърът лъха сладостта на полските цветя.

Ако се решим да приемем вашето предложение, то ще бъде само при едно условие: белият човек трябва да се отнася към животните на земята като към свои братя. Диви сме – така го разбираме. Аз видях хиляди гниеци бизони, изоставени от белия човек, разстреляни от прозорците на минаващ влак. Див съм и не разбирам как може един димящ железен кон да е по-важен от един бизон, който ние убиваме само за да преживеем. Какво е човекът без животните? Изчезнал ли всички животни, човекът би умрял от велика самота на духа. Каквото и да се случи на животните, то винаги се случва и на човека. Всички неща са свързани. Каквато напаст върхлети Земята, ще върхлети и чадата на Земята. Изхрани ли се човек на земята, хракката пада на лицето му. Не човекът е създал тъканта на Живота, той е само една нишка в тъканта.

Можете ли да закупите наново бизоните, когато и последният от тях бъде убит?

Ние не можем да живеем заедно. Ще помислим върху предложението да отидем в резервата. Там ще живеем в усамо-

тение и мир. Децата ни видяха бащите си повалени и победени. Нашите воини бяха опозорени. Сега те прекарват дните си в безделие, тровят тялото си със сладки ястия и люти напитки. Няма значение къде ще прекараме сетните си дни. Вече са малко. Няколко часа, няколко зими и няма да останат деца да тъгуват над гроба на един народ, който някога бе тъй силен и изпълнен с толкова надежди, както сега сте вие.

Хората идват и си отиват както вълните в морето. Дори белият човек сигурно ще открие, че сме едно. И ще разбере, че тази земя е ценна.

И белите ще изтлеят – може би порано, отколкото си мислят. Продължавайте да мърсите утробата си – една нощ ще осъмнете задушени в собствена та си мръсотия. Но при залеза си вие ще бъдете в най-пищния си блясък. Тази прокоба е нашата загадка за вас.

Ние сме диви и мечтите на белия човек остават тайна за нас. Затова всеки ще върви по своя път. Защото ние гържим всеки човек да живее така, както сам разбира, както сам желае, колкото и да е различен от нас.

Когато последният от нашето племе напусне тази Земя и споменът за него остане в сянката на някой облак над прерията, над тези брегове и над тези гори ще продължава да витае живият дух на моите прадеди, защото те са възлюбили тази земя, както новороденото обича туптенето на майчиното сърце.

Ако ви продадем нашата земя, обичайте я тъй, както ние я любехме, грижете се за нея, както ние сме я милвали. Запазете спомена за земята, запазете я такава, каквато е, когато ви я предаваме.

И с всичката ваша сила, с целия ваш дух, с цялото си сърце я запазете за вашите деца и я обичайте. Защото ние знаем – всички сме едно. Дори белият човек не може да убегне от общата ни съдба.

**МОЖЕ БИ ВСЕ ПАК СМЕ БРАТЯ...
ЩЕ ВИДИМ.**

*Превод от английски
(със съкращения)*

ЗЕОЛИТЪТ – ПРИРОДЕН ЛЕЧИТЕЛ

Барбара МакДъгал

Преди няколко години един стар приятел ме запозна с минерала зеолит. Веднага усетих силен интерес и желание да работя с него. Неговите качества силно ме вдъхновиха. Малко по-късно спружът ми, минен инженер, „случайно“ бе помолен от неговата компания да извърши изследвания за наличността на зеолит в Австралия. От тогава този минерал влезе в нашия живот. Като астролог и учител по астрология аз окуражавах моите студенти да работят с него, самата аз бях разсипала парченца от зеолит около къщата и в градината си. По време на редмедитативната си практика по-късно започнах да получавам послания от Висши източници, между които имаше и послания от Пазителя на зеолита. Те са включени в една от моите книги – „Лъч през космичния прозорец“ (книгата е достъпна на български език – б. ред.)

Една от моите студентки започна да приготвя еликсир от зеолит. Аз съм дългогодишен лечител и използвам предимно Australian Bush Flowers Essence, а сега включих и еликсира от зеолит в моята практика. Някои от студентите ми използват зеолитен прах, смесен с вода, за маска на лицето и намират, че тя силно погубрява състоянието на кожата им. Един студент го смесва с мед и масажно масло, когато прави масаж на лицето и клиентите му твърдят, че той намалява бръчките! Друга слага голям къс зеолит под своята маса за масаж и казва, че клиентите ѝ релаксират много по-бързо. Тя има усещането, че зеолитът абсорбира отрицателната енергия.

По време на една медитация получих препоръката да приемам всеки ден определено количество зеолитна пудра, която извлича токсините от тялото. Същото правят и много от студентите ми.

Аз страстно желая да помогна с всичко, което мога на Гей, нашата Майка Земя, да се излекува от дългогодишните човешки злоупотреби с нея и смятам, че зеолитът навлезе в живота ми като още един начин за постигане на това. Моята помощ се изразява в разпространение на информация. Спружът ми работи с този минерал по технологичен и научен път, докато моят път е интуитивен, идващ от дясното полукълбо. Така ние се балансираме взаимно. Той е посветил много години на изследвания и е участвувал в много конференции върху зеолита по цял свят. Неговата статия следва моята.

Когато пишех статията си за „Spiritual links“, аз помолих за помощ Пазителя на зеолита и настоящите редове са резултат от това:

ЗЕОЛИТЪТ е естествен минерал, стар като самата Земя. Австралия има едни от най-старите депозити, датиращи от около 320 милиона години. Докато в Австралия този минерал е останал недокоснат досега, много древни цивилизации са го използвали за различни цели. Време е той да бъде отново използван.

ЗЕОЛИТЪТ има качества на изчистващ агент. Той отстранява отрови и замърсявания от човешки и природни

източници. Той може да бъде приеман вътрешно от хора и животни за отстраняване на отровите от тялото. Той действа като се свързва с отровите, които след това се изхвърлят през бъбреците или червата.

Даван на животните, той отстранява токсините, които причиняват образуването на газове в червата; торта, която се образува, след като зеолитът е абсорбирал тези отрови, увеличава производителността на растителните култури като увеличава здравината на растенията. Зеолитът има способността да отдава към растението тръва, от което то се нуждае и просто да задържа излишното.

ЗЕОЛИТЪТ може също да бъде използван като строителен материал, както се е правело в миналото. Той е бил екстензивно използван от различни култури и е издържал изпита на времето.

Поради това, че абсорбира вследствие на порестата си структура, зеолитът може да се използва в селското стопанство в области, където ваят малко държдове. Зеолитът абсорбира влагата и след това я отдава на растението, като намалява нуждата от постоянно напояване.

Има множество начини зеолитът да бъде използван. Пред началото на новото хилядолетие на бял свят ще се появят различни нови начини на употреба. Много страни в света имат големи залежи от този минерал. Вашият съзнателен ум ще намери технологии за неговото използване. Необходими са пионери, които да желаят да работят с него за изчистване на прекрасната ни Земя, които да желаят да приложат новото.

Зеолитът не може да вреди. Той е естествен минерал, без примеси. Той може да бъде смесван с други естествени субстанции и това ще доведе до забележими резултати.

Сега има много работници на светлината, които експериментират с този минерал по различен начин. Някои са почувствали ефектите от еликсира, приготвен като парче зеолит се потопи в чиста вода и след това се остави на слънчева или лунна светлина за няколко часа. Зеолитът освобождава своята енергия във водата и тази енергизирана вода след това може да се съхрани като се добави бленди. Технологията е подобна на тази при направата на растителните есенции. Няколко капки от този разтвор от зеолит, приемани ежедневно за известен период от време, помагат да се отстранят от тялото отровите и замърсителите не само от химически произход, но и да се отстранят енергийни блоажки в резултат на подтискани емоции.

ЗЕОЛИТЪТ е бил много използван в „изгубените цивилизации“ на Лемурия и Атлантида и е време да се използва отново. Благодаря ти, че имаше желанието да проведеш тази информация.

Аз съм Пазителят на минерала зеолит.

ЗВУЧАЩАТА КАБАЛА

Цветана (Лиляна) Табакова

Букви с двойна вибрация

Буквата Ж/Й – числото 10

Буквата Ж е проява на живота във всички светове. За числото 10 Учителят казва: „Числото 10 съдържа в себе си пътищата, по които минава човешката душа, от най-ниската до най-високата степен.“ „Числото 10 създаде всички тайни в Битието.“ В немската азбука числото 10 отговаря на буквата „Ют“. За нея Учителят казва: „Ют е творческа сила и означава Бог, който твори в живота.“ В буквата Ж има равновесие на силите, разрешение на противоречията. По тази причина Ж/Й означава сили и енергии, които работят за растенето и развитието. Ж в името е закон за материално благополучие. Буквата Ж/Й, числото 10 проявява качествата на единицата в по-висока степен. Символизира ново начало в различните прояви на живота: материален, социален, душевен, духовен. При хармония с рождената триада, всички контакти с материалния свят ще носят успех. За да се прояви животът в съвършенство и цялост, е необходима чистота. Ако Ж наруши закона на чистотата, ще отвори път на физически страдания и болести, психически отклонения и недъзи, което ще създаде нова карма. Като цикъл от 9 години, буквата Ж придава на родения честност, справедливост, благонадеждност (при хармония с рождената триада).

Буквата К – числото 20

Учителят характеризира буквата К като неустой. Означава противоречия, които се проявяват в душевния свят на човека. „Тя е като човек, на който единият крак и едната ръка ги няма.“ Когато името започва с К, човек трябва да се научи да се справя с тези противоречия. Това е задачата на неговия живот. Вибрацията на К – 20 е по-мощна от вибрацията на Б – 2. К е буква на крайности. Има интензивен характер. Няма висота, която К не би могла да достигне, нито дълбочина на безчестие, до която не би могла да слезе. К не би се спряла да наруши закона, без разлика човешки или Божествен. Буквата К представлява лодката на живота. Тя трябва да се движи хоризонтално по вълните, или: между Учителя и ученика трябва да съществува правилна обмяна, хармонично преминаване на мислите и чувствата. Това се постига, когато ученикът не се поставя по-високо от Учителя си, нито наравно с Него. Числото 20 – К има твърда воля и когато е в хармония с рождената триада, може да прояви множество способности. К трябва да опита да се самодисциплинира, обръщайки своя поглед навътре, към духовното начало в себе си. Само така ще успее да промени своя характер, изпълнен с толкова много противоречия. Ако се остави на течението, може да достигне до дълбоко падение. Да избягва хазарт и да не пие алкохол.

Буквата Л – числото 30

Учителят характеризира буквата Л като „стремеж към Бога“, изкачване, сили, които идват от Божествения център, от Слънцето и влизат в природата. Планински връх, под който има извор. Силите,

които действат в тази буква, са възходящи. Показват човек, който се движи, но който работи повече в астралния свят. Буквата Л – 30 носи много от духовните качества на буквата Ц – 3, но на физическо поле. Ц раздава, а Л събира, завършва започнатото. Л също раздава щедро, но разумно и справедливо. Буквата Л притежава интелектуална сила, която я прави естествен водач или човек на изкуството. Тя довежда нещата до добър край. Ако буквата Л е в хармония с рождената триада, човек може да развие духовните си способности. Даже ако не е в хармония, той не би проявил отрицателните качества на своя характер. Буквата Л е свързана с белите дробове. Когато човек овладее изкуството на правилното дълбоко дишане, буквата Л носи здраве и дълъг живот.

Буквата М – числото 40

Учителят казва: „Буквата М е първичната материя, от която формите са направени, материалите, които семето извлича от почвата, за да расте.“ Означава материалния свят и противоречията в него. В света има две неща, които постоянно функционират: М – материята и О – силата. Буквата М възприема. Там, където пластове се пречупват – страданията, там ще намерите вода – живот. Най-възвишената проява на буквата М е саможертвата, в най-ниския си полюс М означава смърт. Буквата М одухотворява свойствата на Д. Най-силното качество на М е духовността. При хармония с триадата на раждане, тя може да развие своите психически способности и няма друга буква, която би понесла кръста тъй храбро и с толкова малко оплаквания. Най-силната буква в триадата 2-4-8 е буквата М. Тя е изпълнена с живот, сила и правда. Държи на справедливостта, но няма да стане агресивна, за да я защити. Търси пътя на примирението. Буквата М не е водач, но е добър изпълнител на плановете на онези, които уважава и обича. Когато буквата М не е в хармония с рождената триада, ще страда много и ще понесе голямо бреме на плещите си.

Буквата Н – числото 50

Буквата Н означава противоречията в земния път на човека, но същевременно тя е наука за справяне с тях по пътя на негативната опитност. Няма нищо трайно в буквата Н. Колкото и да се хармонизира едно Н, лесно достига отново и отново до недоволство и отрицание. Буквата Н е преди всичко материална в проявите и отношенията си. Поражда неприязън, ревност, омраза, завист. Проявата ѝ в света на мисълта е свързана с учителската професия. Чрез контакта с деца може да се избави от излишната енергия, която е в основата на негативните ѝ състояния. Буквата Н символизира брака, връзката между две души, слезли на Земята да се учат по пътя на най-големите противоречия; затова щастлив брак не може да се очаква. Когато Н е в хармония с рождената триада, за съответния период от живота може да донесе добри материални придобивки, но ще си послужи с не съвсем почтени средства за постигането им. При липса на хармония лицето е предразположено към тежки нервни заболявания и ревматизъм. Пътят за справяне с негативната природа на Н е търпението и добрата обхода с околните – близки и приятели.

Буквата О – числото 60

Учителят казва: „О индусите наричат прана, а праната е силата, която изпълва пространството. Когато тя се преплете с материята /буквата М/, се образуват формите. Често казват, че О е условията, при които Любовта може да се прояви. Буквата О означава, че никой не може да ви направи зло или добро, което значи, че сте свободни.“ Буквата О притежава качества на Ф, но е по-силна от нея. Притежава в по-голяма степен чувство за ред, по-силна мисъл и интуиция, завършва всичко, което предприема. Буквата О е либерална. Разбира принципите, които работят чрез доброто и злото и използва условията, за да доведе до успешен край всяко свое начинание. Буквата О може да пише, да прояви известни артистични и музикални способности, но трудно ще достигне върхове в тези изкуства.

Буквата П – числото 70

Буквата П означава закон за разцъфтяване, оплодяване, свързване с плода. Показва, че сте решили въпроса: Борбата в четирите ъгъла. Отдолу става изтичане на лошата енергия и възприемане на нещо. Буквата П усилва качествата на буквата Г, има по-силна индивидуалност и оригинални възгледи. Може да се прояви като философ-реформатор и организатор. Не може да заема подчинено положение и ако това се случи, губи равновесието си. Буквата П е интелектуална. Лица с буквата П в хармония с рождената триада имат условия за добра артистична, литературна, музикална кариера. Силата е в изключителната интуиция, която служи като основа на всичко, до което П се докосва в своята проява. Да се пази да не премине отвъд границите, които поставят Любовта и Правдата, защото всичко, което върши, ще се върне, за да благослови или озлочести според строгите закони на Битието. Буквата П показва, че можеш да излезеш от едно лошо положение. Ако живее разумно, има условия за дълъг и ползотворен живот.

Буквата Щ – числото 80

Буквата Щ означава сила, а силата е законът на разумността. Буквата Щ е по-силна от Х. Нейното чувство е по-интензивно, а проявата – по-оригинална. Като интелектуална буква проявява гениалност в областта на философията и нетрадиционните изследвания. Не обича да бъде ограничавана и управлявана. Ако не е в хармония с триадата на раждането, се преизпълва със скруполи, съзнанието слиза от високите сфери в света на обикновените човешки отношения.

Буквата Р – числото 90

Буквата Р означава разумност, светлина, които се проявяват като различни качества в природата. Символизира човешката ръка – буква на активността на волята. Означава здраво да тържиш идеята в ума си. Буквата Р е силна, но показва, че българинът иска да придобие доброто чрез насилие. Българинът трябва да смекчи тази буква, за да не пречатства на доброто. Буквата Р има възможностите на буквата И, но като изразител на светлата им страна. При буквата Р не е необходимо процесът да бъде повтарян многократно, за да достигне съвършенство, защото е по-духовна и по-жизнена. Чрез буквата Р като цикъл могат да се постигнат най-съкровени духовни възжеления, развитие и усъвършенстване на личността във всяко желано направление. Р е интелектуална буква и изисква концентрация на съзнанието, за да може да насочи живота в определена посока. Когато е в хармония с рождената триада, Р е изключително благотворна, а ако не е, носи загуби на ценни книжа, документи, предмети, пари и други.

Букви с тройна вибрация

Буквата С – числото 100

Подобно на А, буквата С е архитект на формите, но нейната духовност е по-мощна. Под нейно влияние формите на физическото поле се проявяват, но и непрекъснато се променят, защото вибрацията на С е непостоянна както приливите и отливите на Луната. Когато е в хармония с триадата на раждането, тя е добродетелна, но когато е нехармонична, е съкрушителна и смъртоносна. Движи се в полусите на живота. Когато не е в хармония, се явяват бърбечни разстройства. С е трудна буква. Не е достатъчно всички номерологични вибрации да са в хармония помежду си. Необходимо е да се живее добре, с други думи С трябва да бъде непрекъснато в духовен контакт с цялото творение и с всички творения. Ако изпусне този контакт, ще влезе в съюз с най-нисшите сили. За С среден път няма. С е стуге-

на буква. Затова трябва да поддържа връзката си с Бога, да въприеме Любовта, Мира, Благодеянието не само като красиви думи и пожелания, а като дело на своя живот.

Буквата Т – числото 200

„Буквата Т е закон на противоречия и препятствия във физическия свят. Силна буква. Сила, която се движи от центъра на Земята към Слънцето, за да победи смъртта. Отвесната линия е Азът, а хоризонталната – борбата и победата. Буквата Т означава, че трябва да излезеш от едно трудно положение.“ В две различни беседи Учителят дава различно обяснение на двете линии /вертикалната и хоризонтална/ при буквата Т: „Вертикалната черта е мъжът, а хоризонталната – жената.“ Винаги физическото, гъстата материя /хоризонталната линия/ препятства на Духа /вертикалната линия/. Вибрацията на буквата Т носи силна поляризация на енергиите, които се проявяват чрез нея. По тази причина Т притежава богата индивидуалност и не признава средни пътища и позиции. Притежава съкрушителна справедливост: ще спаси или ще умъртви, ще съгради или ще разруши. Буквата Т е диктатор и ще се стреми да контролира всеки индивид, който се намира в контакт с нея и под нейно влияние. Т е естествен строител и е нещастен, ако не може да строи според желанието и разбирането си. Буквата Т е символ на Божественото възмездие, затова изисква да има привилегията да жъне това, което е посяла. Буквата Т е закон на противоречия, но трябва да върви напред без колебания и обезверяване. Когато Т е в хармония с рождената триада, има условия да постигне самообладание. Ако човек не стане господар на себе си, не може да успее в живота и да владее злокобните влияния на буквата Т.

Буквата Ю – числото 300

За буквата Ю Учителят казва: „Мяката, с която се познава Любовта.“ Буквата Ю проявява много от качества на Ц и Л, но е много по-духовна от тях. Притежава всемирния дух на Ц и Л, но трудно се обезсърчава и не е податлива на униение, понеже е с по-овладян характер. Когато не е в хармония с рождената триада, става прекалено себелюбива, стисната, стигаща до скъперничество.

Буквата В – числото 400.

Учителят казва: „Буквата В показва, че семето е посято“. Тя е свързана със закона на Истината, принципа на обединението, който събира всичко вътре в себе си. Буквата В свързва, обединява качества на М – 40 и Щ – 80. Обича дома, мястото, където живее и не обича пътуванията. Нейното мнение е винаги твърдо и установено. Държи на приятелствата си и е правдива в отношенията си с хората. Буквата В обича природата, но не обича да се рови в пръстта. Може да стане отличен цветар. Силите на проявление са силно поляризирани. В практичните работи тя е олицетворение на равновесие. Вътре в себе си живее едновременно в два различни свята. В единия се превръща в мечтател, строител на въздушни кули, а в другия – в съдия, който вниква дълбоко зад действието с увереността, че мотивът има по-голяма важност от самото действие. Така е според закона на Истината, но ако изпадне в лъжливо подозрение, може да изгуби приятелите си. Ако В не е в хармония с рождената триада, става изключително непрактична и трудно се справя с материалните условия.

/следва/

¹ Бележка на редактора: Човек се ражда на Земята ту като мъж, ту като жена. Когато се роди като мъж, неговата половинка /жената/ е в невидимия свят. Тогава тя е вертикалната, а той – хоризонталната линия. И обратно: когато се роди като жена, нейната половинка /мъжът/ е горе в невидимия свят. Тогава той е вертикалната, а тя хоризонталната линия.

ПРИРОДЕН ЗЕОЛИТ

Брус МакДъгал

Един много стар минерал, на възраст около 320 милиона години, може да стане ключов минерал за новия век.

Природният зеолит, един от продуктите на природната дейност, притежава електрически енергизирана порьозна структура. Тази структура е причина зеолитът да действа като селективен „сунгер“, всмукващ някои от замърсителите на околната среда, както продукти на човешката дейност като тежки метали и излишци от интензифицираното стопанство, така и някои вредни природни газове, какъвто е въглеродният двуокис.

Ролята на зеолита в нашето ежедневие нараства в някои от следните направления:

ПРОИЗВОДСТВО НА РАСТИТЕЛНИ И ЗЪРНЕНИ ХРАНИ

Зеолитът увеличава добивите, особено в районите с бедни пясъчливи почви, като подобрява качествата на почвата и намалява изискванията от торене с 30%. Допълнителна полза от намаляване на торенето е, че се намалява замърсяването на подпочвените води. Влагозадържащите качества на зеолита могат да бъдат едно благословение за саксийните цветя. Примесът на 10% зеолит към почвата намалява необходимостта от често поливане и запазва живота на растението.

Понеже зеолитът е неразтворим и не се разлага в почвата, той може да служи за дълъг период като бавно действащ механизъм за отделяне на вода и тор в нея.

ВОДНА ФИЛТРАЦИЯ

Електрично активната пореста структура на зеолита подобрява качеството на филтриращите системи. Зеолитът е способен да отстранява ефективно утайки, но също и амоняк, тежки метали и редица бактерии. Зеолитът, използван за филтрация, може също да бъде регенериран за нова употреба.

КОНТРОЛ НА МИРИЗМИТЕ

Зеолитът упражнява контрол върху миризмите по два начина:

1. Като абсорбира някои от неприятните и силни миризми като серен двуокис и други серни газове, и амоняка, който се среща при животинските отпадни продукти;

2. Като задържа и освобождава бавно парфюми и етерични масла, които се използват в бита.

ЖИВОТНОВЪДСТВО (КРАВИ, ДОМАШНИ ПТИЦИ, СВИНЕ)

Включеният в храната на животните зеолит може да свърже амониевите газове, които се образуват в стомаха на животното. При това нараства полезността на храната и здравето на животните се

подобрява. Това, което те отделят, има по-ниско протеиново съдържание, по-слаба миризма и може да бъде използвано като ценен, бавно действащ естествен продукт за наторяване.

Зеолитът играе важна роля при водните култури. ИЗПОЛЗВАНЕ ОТ ЧОВЕКА

На пазара вече има продукти, подобряващи състоянието на кожата, които включват зеолит. Кубинците, принудени да бъдат по-изобретателни поради ембаргото, успешно са внедрили зеолит в естествената му или обработена форма, за консумация от човека. Сега съществуват редица продукти със зеолит: антиацидни, антидиарични, антихиперлипемични и антибактериални.

ИНДУСТРИЯ

Съществуват редица начини на приложение, например при филтрирането на водата в хранителната и питейна промишленост, при отделянето на газовете като азотен окис от въздуха, отстраняването на вредните газове при горенето, като носеща субстанция при инсектицидите и пестицидите, а за удължаване живота на плодовете и отрязаните цветя, отстраняване на тежки метали и хранителни вещества от отпадните води.

КАК ЗЕОЛИТЪТ ПРАВИ ТОВА?

За онези от вас, които се интересуват каква е причината за разнообразните свойства на зеолита, ние ще разгледаме неговата субстанция. На микроскопско ниво се вижда, че зеолитът формира скелет със структура, наподобяваща пчелна пита, съставена от алуминиев силикат. Тази високо порьозна, но ригидна структура осигурява много обширна, електрично реактивна повърхност от 450 кв. метра на един грам, с порьозност, достигаща до 49%. Комбинацията от тази висока порьозност и натоварената с отрицателно електричество повърхност дава възможност зеолитът да привлича и задържа катийоните. Много замърсители като мед, цинк, олововъглероден двуокис и серен двуокис са катийони. Интересно е, че зеолитът може да се обработи така, че да абсорбира и по-голяма скала от химични замърсители.

Едно важно съображение при това е, че зеолитът не е друга химическа субстанция, а природен неразтворим минерал със специфични способности за реакция и не са познати неговите отрицателни въздействия върху околната среда. Според изследванията, които продължават, зеолитът изглежда си проправя път като един ключов минерал за нашата съвременност и водещ минерал за следващия век.

Изборът на живота

Лекция на председателя на Френската Асоциация за пренатално възпитание АНДРЕ БЕРТИН, изнесена на 28 юни 1988 на конгреса „Тялото и извора за неговото възпитание“ Поместваме части от лекцията:

Смайващите сензорни възможности на плода

Френски многодисциплинарни колективи, които публикуваха своите работи в „Cahiers du Nouveau-Né“ показаха, че плодът развива една активна сетивност. Ще напомня, че сетивните органи и съответстващите им мозъчни центрове са вече развити в третия месец на бременността. През следващите шест месеца на бременността продължава тяхното развитие и специализация по различни начини, в зависимост от функциите им.

Зрението, което не може да функционира в отсъствие на светлина, остава на заден план: детето едва вижда слаба оранжева светлина, когато коремът на майката е изложен на светлината.

Обоняването, което се нуждае от въздух, за да функционира, също остава неактивно преди раждането.

Вкусът обаче е развит и проявява своите предпочитания. Всеки ден плодът всмуква определено количество околоплодна течност. Ако в нея се инжектира захарен разтвор, той жадно всмуква двойна порция. Ако обаче се добави горчица субстанция, плодът приема съвсем малко количество. Чрез вътреутробната течност, която е повлияна от храната на майката, детето привиква към вкуса на храната, която се употребява в неговото семейство и регион, и която после то ще предпочита. Един пример е случаят с малко индийско бебе, осиновено от френско семейство. Когато майката започнала да му дава твърди храни, детето категорично отказвало да яде ориза, приготвян по различни западни начини, но с

удоволствие ядяло ориз с кърви, както се е хранила неговата майка по време на бременността.

Най-широко изследваните сетива са **усетът за допир и чуването**.

Усетът за допир обхваща цялата кожа, която постоянно е масажирана от мускулатурата на матката и коремната стена.

Холандският лекар Франс ВЕЛД-МАН развива хаптономията – метод за емоционално общуване, при което майката и бащата установяват дълбока взаимовръзка с детето през коремната стена. Голямата полза от това се усеща при раждането, когато детето се приема като добре дошло и се потвърждава неговата връзка с родителите.

Колкото до **слушането**, наречено от прагедите ни сетивото на мъдростта, защото е изцяло възприемателно, то е източник на много изненади за нас.

Ухото не е единствено пренасящо вибрациите на звука. Вътрешното ухо, което разделя звуците и ги пренася към мозъка, се развива към шестия месец.

Жан ФЕЖО обаче установява още в петия месец сигурна двигателна реакция у бебето в отговор на стимулация. Д-р ТОМАТИС привежда случай с Одилия – дете с аутизъм, която той излекувал от нейната изолация, като ѝ говорел на английски, езикът, на който нейната майка говорела в своя офис през цялата бременност. Изглежда, че детето приема вибрациите на звука през всичките си клетки от самия **момент на зачатие** и ги складира в паметта си.

Мари-Луиз ОШЕ, вокален педагог, има интересни наблюдения в семейства-

та на професионални певци, практикуващи регулярно в дома си. Майките сопрано раждат на бял свят деца, чиято горна част на тялото е изключително фино развита. Те демонстрират много рано прекрасна координация и опозиция на палеца към останалите пръсти. От друга страна, деца, чиито бащи са с дълбок басов глас, имат особено добре развита горна част на тялото. Те са прекрасни пешеходци, и което е още по-интересно, те остават неуморими в ходенето и впоследствие.

За да разбере тези феномени Мари Луиз Оше е предложила своя труд в няколко парижки университета и болници, на професори от различни дисциплини. Всички заедно са били изненадани да видят влиянието на звуците от музикалната скала и начина, по който това влияние е организирано в човешкото тяло съобразно енергийните меридиани, добре известни на специалистите по акупунктура.

Известно е също, че всички звуци са във вибраторен резонанс със съответни прешлени и двойки от симпатични и парасимпатични възли. Когато една от тези енергийни точки, един от тези енергийни центрове е стимулиран, той на свой ред стимулира областите, които инервира, динамизирайки по този начин цялата нервна система, включително и мозъка.

След изводите от тези изследвания М. А. Оше обучаваше своите майки и бащи в хорово пеене в така наречените клиники за „пеещо майчинство“. Тя казва, че пеенето в хор подобрява цялостното състояние и нервната система на майките, които раждат на бял свят спокойни и радостни деца, лесно адаптиращи се към различни ситуации.

Когато бащите говорят редовно на своите деца по време на бременността, те имат удоволствието да установят, че бебетата разпознават гласа им почти веднага след раждането.

Родителите установяват също, че децата разпознават песните и музиката, които са слушали в предродовия период и които им действат успокояващо след това. Плодът също възприема музиката,

която майката слуша по време на концерт. Така Бетовен и Брамс му действуват активизиращо, докато Моцарт и Вивалди го успокояват. Колкото го рок концертите – те го подлудяват. В много случаи бъдещи майки, присъстващи на рок концерт, е трябвало да напуснат поради непоносимите ритмици на бебето в утробата.

В едно интервю американският гурингент Борис БРОТ казва, че носи вкуса на музиката още от утробата на майка си. Когато изучавал някои пиеси за първи път, той установил, че знае цигулковата партия преди да е отгърнал страницата. Той споделил този неразбираем феномен с майка си, която също била музикант. Като се поровила в паметта си и старите си програми, тя установила, че цигулковите партии, които синът ѝ знаел наизуст, били същите, които тя изучавала и свирела когато била бременна с него. Това ни доказва, че съществуват трайни записи в паметта. За същото свидетелствуват и Рубинцайн, Йехуду Менухин, Оливие Месуан. Ако можехме да питаме и Моцарт!

Никой не твърди, че ако бъдещата майка слуша или свири музика през бременността, тя ще роди виртуозен композитор или музикант. Но тя със сигурност ще направи детето си чувствително за изкуството на звука и това богатство ще го съпровожда през целия му живот.

Но развиващото се същество складира не само сетивни възприятия, то запазва в клетъчната си памет емоционалните отпечатъци, които получава от майката.

Емоционалните отпечатъци

Един съществен фактор, който е установен от психолозите и психиатрите, е стойността на емоционалната връзка между майката и нейното дете. Любовете, която тя носи, идеите, които тя има за него, богатството на общуването, което тя споделя с него, импрегнират развиващата се психика на плода, неговата клетъчна памет и очертават основните сили на личността, която ще го съпровожда през целия му живот.

Една анкета сред 500 жени показва, че около една трета от тях никога не са си мислили за бебето си до момента на раждането. Децата, които те са родили, са били с тегло под средното и са страдали по-често и по-тежко от храносмилателни и нервни смущения.

През юли 1983г. д-р ВЕРНИ, психиатър от Торонто, организира първия американски конгрес по пре- и перинатална психология, в който участваха 16 асоциации. Бяха представени много случаи на хора, страдащи от сериозни смущения, чиито причини са били скрити в подсъзнанието и са били свързани с нещо, извършено от майките им по време на бременността. Ще приведа примера с мъж, който страдал от внезапни пристъпи на горещина, съпроводени със смъртен страх. Психиатърът поставил човека под хипноза и го помолил да се върне във времето, стигайки до вътреутробното му развитие. До седмия месец на бременността всичко било спокойно. Когато стигнали до там, гласът на пациента се прекъснал, той усещал топлина и силен страх. Той се върнал до причината на своето заболяване. Психиатърът имал разговор с майка му, която признала, че в седмия месец на бременността си била в такова състояние на дистрес, че се опитала да аборттира с помощта на горещи бани. Тридесет години след това тя вече била далеч от моментните си трудности, но детето ѝ било запазило в клетъчната си памет не само усещането за наднормена горещина, но намерението за смърт, присъстващо в майчиното съзнание, и този подсъзнателен спомен е измъчвал целия му живот.

Когато преминаваме през стрес, нашият организъм и в частност надбъбречните ни жлези секретират „хормоните на стреса“, които ни помагат да се справим с обстоятелствата. Тези хормони преминават през плацентарната бариера и се внасят в плода, създавайки у него психологично състояние, съответстващо на майчиното, но много по-силно и много по-значимо, защото възрастният човек е изградил вече през своето същес-

твувание защитни реакции, които напълно отсъстват у детето.

След всичко това обаче, нека майките, присъстващи в тази зала, не изпадат в паника. Тук става въпрос за сериозни стресове, а освен това вие трябва да знаете, че майката притежава нещо, което д-р Верни нарича „защитна черупка“ за нейното дете: това е нейната любов. Тя защитава бебето дори при много лоши обстоятелства. За щастие, вярно е и обратното – когато майката е в състояние на радост, щастие, благополучие, нейният мозък отделя ендорфини, „хормоните на щастието“, които при бременната жена предават това състояние на бебето. Когато детето често преминава през такива състояния в утробата, те се запаметяват и обаяват характера на бъдещия мъж или жена.

На този конгрес в Торонто бяха приведени примери и за обратно въздействие – на плода върху майката, подкрепени с примери от лекари хомеопати за спонтанно излекуване или подобрене по време на бременност. Един смайващ пример е случаят с майката на Наполеон, която само по време на тази бременност развила любов към военни неща: разхождала се по места на сражения, измисляла стратегии. Тя всъщност никога не била имала вкус към тези неща до тази бременност, и това пристрастие я напуснало незабавно след като дала живот на бъдещия император. Аз няма да рискувам да коментирам този факт, само ви го привеждам така, както го описват историците.

Радвайте се на позитивна и щастлива бременност

Това ново знание показва бременната жена – повече от всеки друг индивид – като център на формообразуващ комплекс от енергии, структуриращи материята.

Тя носи вътре в себе си образа на едно ново същество. Със самия факт на действие, чувствуване и мислене тя произвежда и привлича към себе си структуриращи енергии от определено естество. Тя може да насочи тези физически и психически енергии към детето си.

Със своите мисли майката може да направи избор, който е определящ за детето ѝ. Жените имат голяма сила на въображението. Те могат да използват това чудесно предимство за формиране на своето бебе. Тук говорим за творческото въображение, за творческата сила на ума, която е проводник на красота, интелигентност, нежност, мъдрост. Тя може да твори чудеса. Майката например може да работи с цветовете, като носи ясни цветове, като ги разполага около себе си в апартамента. Тя може да наблюдава седемте цвята на дъгата, получени през призма, и мислено да облива с тях клетките на детето си. Това са най-чистите и могъщи цветове, защото животът е светлина. Всеки от седемте цвята е

Борис ГЕОРГИЕВ „Майчинство“

свързан едновременно с някоя система за от организма и с душевно качество. Бременната жена, която работи с цветовете на дъгата, хармонизира тези два плана едновременно у себе си и у детето си. Тя също може да визуализира качествата, които се надява нейното дете да прояви.

По време на зачатие бащата и майката са еднакво важни, но през следващите девет месеца на бременността определящ е начинът на живот, който майката води. Думите майка /mother/ и материя /matter/ имат един и същи корен. Вероятно защото древните вече са знаели, че жената – майка има пряка власт върху живата материя на детето. Тази власт е толкова голяма, че може да неутрализира негативните елементи и да увеличи позитивните елементи от генетичния капитал.

Ако вместо да се увеличават болниците и затворите, правителствата бяха обърнали внимание на последствията, които носи един бедно осигурен и лошо живян живот, ако се бяха върнали към първопричините за това и бяха положили повече грижи за бременните жени, подготвяйки ги за тяхната роля и създавайки им условия да я изпълнят, резултатите щяха да бъдат несравнимо по-добри и на безкрайно по-малка цена.

Една мечта, която може да стане действителност утре, когато всяка жена, всеки мъж, всеки професионалист в тази област, насочат усилията си към конкретни постижения.

Превод от английски: Д-р Светла Балтова

Жената на Новата култура трябва да възпитава децата си преди да се родят, още като са в утробата. Там детето има всички условия да възприема и след раждането си то вече ще иска условия за обработка на възприятието. Ето защо и умственият живот на бременната жена не трябва да се пренебрегва. Най-изящната литература трябва да бъде нейната умствена храна. Животът на светиите, на великите хора трябва да бъде двигател на нейната мисъл. Красива и възвишена поезия, красива музика и песни трябва да влизат в нейния живот. Спокойствие, тишина са нужни за жената-майка, както и за природата, която в това време върши велик творчески акт – създаването на човека. Искате ли плодът на дървото да бъде добър – създайте му условия и го оставете на природата. Същото се отнася и за създаването на човека. Добрият, разумният човек се зачева и развива при специални условия. За това са нужни три важни момента: цел, средства и постижения. Всичко това ще намерите в разумната природа. Само тя е здрава, красива и чистота.

Учителя

БРЕМЕННОСТ И РАЖДАНЕ

Даниела Неделчева

Най-важното за една майка е здравето на детето ѝ. Разбира се, всяка жена, очакваща дете, се вълнува и мисли по този въпрос. Здравето се разглежда не само във физическия му аспект, а изцяло – като физическо, психическо, духовно, емоционално здраве. Здравето е онова състояние на съзнанието и тялото на детето, което му осигурява възможността да расте правилно като развива напълно своя потенциал, да има щастливо бъдеще, да изгради характера си. Здравето на детето се определя още в утробата на майката. Оттук, отговорността на бъдещата майка е огромна и тя трябва най-адекватно да се подготви за тези изключително важни моменти в своя живот – бременността и раждането. Бременността е цялостно преживяване – един силен пример на близка връзка между тялото и ума, когато от най-голяма значимост е хармонията на всички равнища у жената.

Подготовката за раждане би трябвало да започне с подходяща физическа подготовка. Тя е изключително необходима, за да може по време на бременността си жената да бъде жизнена, да се чувства добре в своето тяло, да понася леко промените, които настъпват в нейния организъм. Необходимо е да се тренират онези области и органи, които имат основна роля за износване на бебето и за самото раждане, а именно: опорно-двигателния апарат и по-специално гръбнака, коремната област и малкия таз. Благодарение на физическите упражнения тялото става по-гъвкаво, а мускулите и ставите се подготвят за по-голямо натоварване, по-леко се понася увеличаването на теллото. Самото раждане е голямо физическо натоварване – в литературата се среща, че то е близко до натоварването, което изпитва организъмът при бяга-

не на маратонско разстояние. Когато мускулите, които вземат участие в раждането, са засилени и укрепени, те по-бързо избутват бебето, раждането е по-бързо и по-лесно, което е полезно и важно не само за майката, но и за бебето. Майката винаги трябва да осъзнава, че минавайки през родовия канал, детето страда. Освен това, то влиза в една нова, непозната за него среда. Ако влизането му в нея е проблемно, това се отпечатва в съзнанието му и такава родова травма се проявява като някакъв вид проблеми в по-нататъшния му живот.

Друг важен момент, за да бъде бременността здравословна, е подходящата храна, която майката трябва да приема. За да се изгради правилен хранителен режим, трябва да се има предвид, че през различните периоди от бременността плодът в утробата развива различни органи. Хранителните вещества, приемани от бременната жена, трябва през всеки период да съответстват на нуждите за развитието на тези органи. При едно пълноценно хранене не се изчерпват резервите от организма на жената и се осигурява правилно изхранване на плода. Например:

В началото на шестия месец детето започва да натрупва мазнини като един концентриран източник на енергия. Съответно майката трябва да приема повече мазнини – зехтин, слънчогледово, фъстъчено олио, сметана и др. По това време се оформя зародишът на постоянните зъби и нараства необходимостта от калций и фосфор, които се доставят от зеле, листни зеленчуци, бобови и зърнени храни.

В последния месец и половина плодът извлича много желязо от кръвта на майката, което налага диетата да се обогати на желязосъдържащи храни – грах, коприва, зелени зе-

ленчуци, ядки, череша. През цялата бременност е необходимо приемането на много течности. Намаляването на солта в храната предотвратява задържането на течностите в организма и образуването на отоци.

Дихателните упражнения, като част от физическата подготовка, са много важни за майката и бебето. Съществуват различни видове дихателни техники за различните периоди на бременността и по време на самото раждане. Най-същественото при всички тях е, че те пълноценно снабдяват организма на майката и детето с кислород, осигуряват ефикасно отделяне на отпадните продукти, силно повлияват психиката и като следствие успокояват болката, помагат за нормализиране на кръвното налягане и за преодоляване на умората и стреса при самото раждане.

Според Шастрите /гревни индуски свещени писания/ през първите три месеца бебето няма свое собствено снабдяване с прана /жизнена енергия, пряко свързана с процеса на дишане/. То е изцяло зависимо от праната на своята майка. Още тогава трябва тя да започне да прави дихателни упражнения за увеличаване на праната в своя организъм. През последните месеци на бременността, когато бебето е нараснало и диафрагмата бива избухтана нагоре, може да се усети съкращаване и недостиг на поетия въздух. При тези случаи дихателните упражнения са също от голямо значение. Известно е, че по време на самото раждане дишането заема основно място. През различните етапи на раждането е възможно със специални дихателни техники да се ограничи болката, да се релаксира бързо и дълбоко между контракциите и най-важното – да се гарантира достатъчно кислород за бебето. По време на родовия процес от изключително голямо значение е съществуването на пълен синхрон между дишането и физическата активност на родовия канал. Той се постига, когато жената се научи в максимална степен да осъзнава и да познава своето тяло, обикновено след системна и продължителна подготовка.

Майката формира своето дете не само физически. Чрез своите мисли, чувства, преживявания тя създава неговата душевност, неговия характер, неговото съзнание. Мъдре-

ците винаги са считали, че основната материя на една детска духовна индивидуалност е изтъкана още в утробата, това знание достига до нас чрез свещените писания, както и чрез много приказки. Животът на много митични герои е определен още в утробата на майка им.... Съвременната педагогика казва, че за развитието на детето са най-важни първите три /или седем/ години от неговия живот. Те наистина са важни, но много, много по-важни са онези девет месеца преди то да се роди. Цялото външно обкръжение, пречупено през призмата на възприятията на майката, през нейната вътрешна индивидуалност, се записва в подсъзнателния ум на детето, който ще има важна роля в целия му живот по-нататък.

Детето трябва да чувства, че е обичано, че е желано още в утробата, че ще се грижат за него и ще го подкрепят когато се роди. Майката може да му помогне като му изпраща често мисли, пълни с любов и оптимизъм, като си представя как то расте здраво и щастливо бебе, като провежда непрекъснато един вътрешен разговор с него, гарантирайки по този начин значимостта му в нейния живот. Най-хубавото е, че красотата на тази близка връзка между майката и детето се запазва и след раждането му, в течение на съвместния им живот.

Децата не се раждат в този свят заради родителите си, те само идват чрез тях. Съзнанието на детето е част от Божественото съзнание. И голямата задача и отговорност, стоящи пред майката, са да съхрани това съзнание и да обучи детето си как да го прояви в своя съзнателен живот.

Библиография:

1. *Свами Сатйананда Сарасвати* – „Nava Jogini Tantra“
2. *Лекция на Свами Шивамурти* от 14.02.1993г., София
3. *Шри Ауробиндо и Майката*, „On women“

Организирант се курсове за бъдещи майки в София и Пловдив: „Предродово обучение, здравословна бременност и подготовка за безболезнено раждане“

Информация и записване:

тел. 02/22-97-24, 02/951-50-34

032/94 -31-47, 032/82-77-50

КОЙ Е ХРИСТИЯН РОЗЕНКРОЙЦ

Хари Салман

Според Рудолф Щайнер* духовното развитие на света се ръководи от 12 Учители, седем от които са винаги на Земята. Развитие на Европа специално е ръководено от двама Учители, които приемат физическо тяло всяко столетие от времето след Христос. Единият е Заратустра, основал иранската религия преди около 7000 години. Поради специалната си връзка с Христос, той е известен в езотеричното християнство като Учителят Исус. В едно от своите превъплъщения той е живял в Швейцария през 14 век като лидер на мистичния кръг, наричащ себе си „Приятели на Бога“. Вторият Учител е познат като Християн Розенкройц (1378–1484) и като мистериозния граф дьо Сен Жермен, живял през 18-ти век. Щайнер казва също, че Буда и Мани са в тясна връзка с тези двама Учители, работещи за бъдещето на християнството.

Християн Розенкройц е основател на братството на розенкройцерите, което е било активно в продължение на повече от 400 години в различни страни на Европа. Историата на това братство е разказана в два ръкописа, които са били публикувани анонимно в началото на 17 век в Германия: „Възхвала на Братството“ (1614) и „Изповед на Братството“ (1615). В 1616 година е публикувана прочутата „Химическа сватба на Християн Розенкройц“. Тези три текста бързо са били преведени на всички западноевропейски езици.

Първият ръкопис описва биографията на германския благородник Християн Розенкройц. Получил своето ранно възпитание и образование в един манастир, на около 14-годишна възраст напуска Германия, за да извърши пътешествие в Светлата Земя, съпровожд

дан от един стар монах, който обаче умира в Кипър и Християн продължава сам до Дамаск. По време на престоя си там, докато учи арабски, той среща един мъдрец от град Дамар в Йемен, който споделя с него своите знания за природата. На 16 години той отпътува с арабски търговци от Дамаск за Дамар, където е посрещнат от очакващи го тамошни мъдречи. През следващите няколко години той остава с тях и те го обучават в математика и го посвещават в тайните на природата. В Дамар Християн превежда на латински тяхната „Книга на Природата“. На 19 години той отпътува за Египет, откъдето, след кратък престой, отплава за Фес в Мароко. Там се среща с други образовани мъже – физици, философи и учители по магия и по юдейска кабала. Две години по-късно Християн напуска Фес и пристига в Испания, вероятно това е през 1399, когато той навършва 21 години.

Християн Розенкройц се връща в Германия и отново се среща с приятелите си от манастира. Той построява къща, наречена Къщата на Светия Дух, която впоследствие става център на братството, основано от него. Първите членове на това братство са трима негови приятели от манастира. Към тях се присъединяват нови четирима, всички с изключение на един са германци и всички са специалисти по алхимия и умеят да прилагат окултното знание за лечение. Те пътуват през различни европейски страни, като лекуват безплатно болни и споделят своето знание с онези, които пожелават да ги последват и да станат техни ученици. Всяка година те се срещат в къщата на своя Учител. Преди смъртта си всеки един от тях посочва някой измежду учениците си за свой приемник.

Д-р Рудолф Щайнер /1871–1925/ е австрийски философ – мистик, основател на антропософията.

фотографии: Живко Стоилов

Поаският конник, Рембранд, Частна колекция, Ню Йорк (фрагмент)

Мъжът със златния шлем, Рембранд, Художествена галерия, Глазгоу

Новината за това тайно братство, споделящо своето духовно знание с другите, предизвиква голям интерес в образованите кръгове на Европа. Излизат много публикации в отговор на първия манифест. Хората очакват още новини. „Изповед на Братството“ конкретизира неговите цели. На първо място, братството предлага духовно знание за природата, което може да помогне за преодоляването на едностранно развиващата се наука, която след края на средновековието тръгва по материалистичен път под влиянието на арабското знание. На второ място, братството посочва нов път в религията, противоположен на догматизма на Римската църква и на ислямската религия. И на трето място, те говорят за реформи в социалния живот. Това са били важни импулси в една епоха, когато хората, посветени в знанието и в тайните на природата, са били преследвани (като изгарянето на вещици), епоха страдаща от религиозните войни между Римската църква и различните протестантски църкви, когато всички демократични движения са били подтискани от автократизма на господстващите. Братството е предлагало алтернатива в областите на знанието, религията и социалния живот. То е искало да приложи окултното знание в света.

Надеждата за духовна революция е била концентрирана в някои европейски центрове, каквито са били дворовете на Прага и Хайделберг. Но скоро те били разрушени от съсипеващата тридесетгодишна война (1618–1648), опустошила централна Европа и отнела живота на една трета от нейните обитатели. Тази война е била организирана, за да предотврати духовната революция. Братството на Кръста и Розата се отдръпнало и продължило невидимо своята работа.

Надеждата за духовна революция е била концентрирана в някои европейски центрове, каквито са били дворовете на Прага и Хайделберг. Но скоро те били разрушени от съсипеващата тридесетгодишна война (1618–1648), опустошила централна Европа и отнела живота на една трета от нейните обитатели. Тази война е била организирана, за да предотврати духовната революция. Братството на Кръста и Розата се отдръпнало и продължило невидимо своята работа.

Според Щайнер всички от пътуващите розенкройцери са били посветени. Посвещението на основателя на техния Орген е разкрито в книгата „Химическата сватба на Християн Розенкройц“, излязла през 1459 г., когато той е бил на 81 години. Тази книга представя поредица от образи под формата на сватбена церемония, траеща седем дни. Християн Розенкройц присъства на странни събития, всяко от които има духовно значение. Например обезглавяването на кралицата, което представя трансформацията на интелекта, необходима за развитието на духовно познание. В края на сватбената церемония, която всъщност е единение между духа и душата, Християн Розенкройц става Ридар на Златния Камък. Тази „химическа“ сватба е посвещение в тайните на природата, докато паралелната „мистична“ сватба е посвещение в тайните на нашия вътрешен свят. Розенкройцерите са следвали този „химически“ път на посвещение.

В много от своите лекции Рудолф Щайнер изяснява целите на този орген. Той казва, че в края на средновековието е била налице опасността от обособяването на две различни групи сред човечеството. Едната развивала съвременното научно мислене по материалистичен начин, докато другата развивала мистичната духовност, както Свети Франциск от Асизи, без да има пряко влияние върху своята съвременност. Мисията на розенкройцерите е била да обединяват тези две групи и така да съединяват интелектуалната с духовната активност.

Ние не знаем истинското име на Християн Розенкройц, нито в кой манастир е живял, нито къде са се събирали братята всяка година. Историята не е запазила следи за тях, но влиянието на неговото братство е било огромно. Целта на неговото пътуване до арабския свят е била да пренесе мъдростта от Изтока на Запад по начин, разкриващ присъствието на Христос в природата, по пътя на една християнска естествена наука. Той стои зад развитието на алхимията в Западна Европа и зад медицинската школа на Парацелзус и неговите ученици. Нови импулси, идващи от братството, са навлезли в изкуството и музиката, и според Щайнер приказките на братя Грим ни връщат към обра-

зите, които розенкройцерите са положили в душите на хората, обитаващи Централна Европа.

Щайнер говори за следваща инкарнация на Християн Розенкройц в Холандия през 17 век. След тридесетгодишната война част от духовните импулси на розенкройцерите са се пренесли в Холандия. Може дори да се твърди, че основаването на Нидерландия като държава, в която е била гарантирана свобода на вероизповеданието и религиите, се дължи на този импулс, проведен чрез нейния основател Вилхелм Оранжеви. (1533–1584). Една нощ, според Щайнер, Християн Розенкройц е бил гост на Рембранд и му е разкрил тайните на светлината и мрака. Вследствие на това Рембранд е развил особена техника на рисуване, като първоначално е боядисвал цялото платно в кафяво и след това върху този тъмен фон е правел видима светлината. Можем да наречем това алхимия на светлината и мрака и Рембранд е бил майстор в нея. Той е помолил своя гост да му позира за портрет и това платно е известно като „Мъжът със златния шлем“, изложен в музея в Глазгоу. Много по-късно по памет Рембранд рисува своя гост отново като „Полски конник“, намиращ се в музея в Ню Йорк. Тази история не може да бъде подкрепена документално, но тя ни помага да си представим индивидуалността на Християн Розенкройц в един от неговите животи.

Щайнер продължава, че следващото превъплъщение на Християн Розенкройц е бил граф дьо Сен Жермен. Той се ражда около 1700 година в днешна Румъния в знатната фамилия Ракоци. Ракоци са управлявали Трансилвания и като протестанти са били врагове на Римската църква. От династични съображения младият принц е бил скрит на сигурно място в Италия, където приел името Сен Жермен. В това си прераждане Християн Розенкройц е добил известност като дипломат, алхимик, учен и съветник на крале. Той се е опитал да предотврати френската революция, но не е успял. От него излиза девизът „Братство, равенство, свобода“. Тук виждаме Християн Розенкройц в ролята на социален реформатор, опитващ се да подготви условия за по-справедливо общество. От него излизат много духовни импулси, це-

Портрет на
граф Дьо Сен
Жермен

лящи да трансформират атеистичната линия на Френското просвещение. Граф дьо Сен Жермен умира през 1784 в Северна Германия, в едно имение близо до датската граница.

От лекциите на Щайнер знаем, че Християн Розенкройц всъщност е бил Лазар, когато Исус възкресява от гроба. Щайнер обяснява, че излизането на Лазар от гроба е всъщност духовно посвещение, което той

приема лично от Исус. В до-християнската епоха кандигатите за посвещение са били полагани в гробница, където са престоявали три и половина дни и през това време са развивали по-висшите си сетива, даващи им възможност да контактуват с духовните светове. Възкресението на Лазар е било първото християнско посвещение. Според Щайнер той е бил любимият ученик на Христос, облегал глава на рамото му по време на тайната вечеря, той е бил автор на Евангелието от Йоана (неговото ново име) и на книгата на Апокалипсиса. Така той е станал един от вдъхновените водачи на езотеричното християнство, впоследствие познат като Християн Розенкройц. Това име се свързва с медитативния образ на черния кръст и венета от седем рози в центъра му. Черният кръст, това са страстите и желанията, които ние трябва да преодолеем, а седемте рози са чистата кръв, която изразява трансформацията на нисшата човешка природа и представлява най-висшият символ на пречистването на човешката душа.

Превод от английски: д-р Светла Балтова

Всяка форма на Духа е написан лист от великата книга на живота.

Блажен е онзи, който може да чете по този лист.

Има две важни книги: книгата на живота и книгата на смъртта. Листата от книгата на живота нито овехтяват, нито съхнат, нито се откъсват, нито се изгубват. Те винаги са здрави, сочни като пресните плодове.

Листата от книгата на смъртта са сухи и разхвърляни по цялата земя.

Не плачи за нейните изсъхнали листа. Не тъгувай за нейните листа, разхвърляни по цялата земя.

Благословен е онзи дом, който е изчистен от изсъхналите листа на смъртта.

*

Не прави надгробни плочи над погрешките си.

Не връзвай звънци на добродетелите си.

*

Три неща в живота не избягвай: вода, която тече, вятър, който вее, и светлина, която грее.

*

Духът създава, душата съгражда, умът нарежда, а сърцето изтърсва.

РУСИЯ, АМЕРИКА, БЪЛГАРИЯ И ЧИСЛОТО 12

„Цветът разцъфтява на 12 години; ще дойде време и ще опадат листата.

На кого ще разкажа за този цвят? Само на човека с чисто съзнание и на никой друг.“

Бенгалска песен

Стефан Петров

Космическата грама винаги разказва любовна история. Любовта, според ислямския мистик, съставлява същността на същността на Бога и тайната на сътворението (за 6 дни според Библията). Шестата буква „ВаВ“ със значение съюз „и“ на арабски, символизира връзката между Бога и творението и съответства на шестата карта от Таро – „Влюбените“. Човекът е създал любов и състрадание от околното на Твореца, Който желае

изцяло да изпълни Творението със своята виделина, носеща живот и наслаждение. „Аз живея в Бога“ представлява „вечното сега“, когато Пророкът е насаме с Него, всичко сътворено, включително и ангелите, остава отвън – срещата на любещия и възлюбения, която е прекъсване на човешкото време. Любовта, познанието, са сливане вследствие сходство на свойствата на малкото с голямото – изчезване, разтваряне на времето и пространството, връщане в реалността на непроявеното. „Само непроявената Любов е Божия Любов.“* Реалността е обратно пропорционална на очевидността. В хомеопатията лекарственото вещество се разтваря многократно докато от него останат едва ли няколко молекули. Ако изходното вещество е проявлението, при стремежа му към нулата остава само истинската субстанция, която дотогава се е криела зад видимия облик. Когато процесът на разреждане достигне такава степен, че в сместа не остане и една молекула от първоначалното лекарство, като че ли се минава от другата страна на огледалото и се получава нещо, което може да има взривен ефект.

* Цитатите в текста са от Учителя

В нашия „паднал“, разделен на полюси свят, в центъра на пустотата, задачата на човека е еволюция, синтез, събиране на разчленената природа в едно цяло. Седмичката, статичното начало, дава сумата на небесата /3/ и земята/4/. Седем – знак на пълнота. Това число изразява хармоничното отношение на човека към света. „Заблуждават се като мислите, че ви липсва нещо. Седмият ден ви липсва. Седмият ден е изявление на Божествената любов.“

Друг път на развитие е изразен от числото 12, получено от умножението, а значи раздробяването, на първоначалната идея 3 и 4, небесните и земни качества. „Деление и умножение са процеси на сливане.“ В 12 имат предимство мощните сили в природата, преобладаващо влияние има мъжкия принцип. Дванадесетостенният, изобразяващ космоса, символизира пространствено-времевите деления, края на един инволюционен цикъл, следван от 13 – смъртта в смисъл на възраждане. „Ако е някой в Христа, той е създание ново.“ Догекаедърът произлиза от пентаграма: 12 пентаграма, които се докосват с повърхността на едната си страна, ако бъдат изправени и свързани в пространството, образуват догекаедър. Този преход от второто към третото измерение, като се тръгне от пентаграма, е разглеждан като архетип на динамичния растеж.

Земните империи, стремящи се към механично разширение във времето и пространството, решават по динамичен начин противоречията посредством числото 12. Главен бог на Рим е Зевс/Юпитер, свързан както с властта и могъществото, така и с дванадесетицата. На него питагорейците определят ъгъла на дванадесетостенника. Дванадесет орнамента, символизиращи власт и могъщество, са рисувани или бродирани и върху церемониалните одежди на китайските императори. Съвременността не прави изключение. Хората, завладени от една идея, имат обща съдба. Великодържавната идея ги свързва с течения и процеси на кристализация, образно

представени като човек на върха на планина, осветена от залязващото слънце, който държи в лявата си ръка скиптер, а в лявата – корона. „Обича да се меси в чужди работи, да настоява на своето. Същевременно той обича да се занимава с отдалени факти.“ Това е число на действието, ловкостта, упоритостта, неотстъпчивостта, вкочването, също на тъгата, бавността, мудността и негативизма на старческата възраст.

В двадесети век периодичността на числото 12 ясно се проследява в Русия: 1905 г. – война с Япония и първа революция, 1917– Октомври, 1929 – колективизация, вътрешна война за земята, 1941 – нападението на Германия, 1953 – смъртта на Сталин, 1965 – Брежнев, 1977 – смърт на комунизма в духовния свят, отбелязана от ясновидци като брат Борис Николов, 1989 – загуба на Източна Европа, 2001 - ? Установяване на тази закономерност за по-дълъг период, например: $1905 - 2 \times 12 = 1881$ - убийството на Царя Освободител, изисква дълбочени проучвания. Според Волтер, да не добави нищо от себе си е немалко усилие за един историк.

За дървото за познаване на доброто и злото се казва, че имало 12 плода. Поучим ли се от историята, ограничим ли се вътрешно в доброто, ще избегнем крайностите, работата под строй в концлагерите, външните ограничения. Империята на Романови е съществувала 304 години (1613 – 1917), точният сбор на буквите „от алфа до омега“ в магическата таблица на Питагор. Заедно с 60 години съветска държавност дава 364 години – число на Сатурн, предел на времетраене в зенитен план. Руската имперска идея умря в 1977 г. Емоционалната привързаност към илюзия е опасна за излъгалите се по нея. Древните са знаели, че боговете на нашите бащи са нашите демони.

12 има връзка с половото съзряване. Разгулт е старата слабост на славянството, носеща риск от приемане на лоша и лишаване от добра карма. Избираме червено-черната планина в пламъци – страстта и глупостта и бързо, по най-лесния външен начин, на физическо ниво чрез секса примиряваме измъчващото ни противоречие, разпиляваме енергията, губим семето. „Оставите ли водата свободна, тя ще почне да тече по ниските места и да се разлива. Значи, оставите ли човека сам на себе си, той започва да слиза надолу, по наклон. Защо? Това е най-лесният път. По естество човек търси лесното в живота. Низшето човешко съзнание търси лесен път – това е важното за него.“

От трите главни причини за цялото ни поведение и действия – страстите (червения цвят), глупостта (черното) и познанието (бялото), за Русия е предвидена третата. В древност-

та страната е била наричана „Бяла“, а руският цар – Белият цар, особено от източните народи. Впоследствие името Бяла Русия се е задържало само за част от руските области на запад, включително Смоленск, а в 19 век под името Белорусия са разбирали единствено Могилъвска и Витебска губерния. Белият цвят винаги е отличителна принадлежност на най-висшето и божественото. Душите слизат на Земята първо за да сляят Бога и второ да пият вода от щерната си, от своя собствен кладенец. (Притчи, 4, 15-19) Исус: „Който вярва в Мене, както рече Писанието, реки от жива вода ще потекат из утробата му.“ „За да се осъществи единение с Бога, вътрешният синтез на мъжкото и женското начало, алхимическата женитба, вие на Земята ще имате работа само с Добродетелта и Правдата, т.е. със зелената и портокаловата краска, първата от които е на гушата.“ „Да любите, това не значи да се угодствате. Да любите значи да се стремите към Бога и да Го възприемате в себе си постоянно. Вашата любов към Бога се проявява в три направления: в стремление, което значи Правда, в единство, което значи Добродетел, в образ, който значи живот.“

Щерната е суха, водата се появява в нея, когато гушата достигне съвършенство. Така гушата се връща към извора си, всичко е съвършено горе, и отдолу гушата се възнеса нагоре чрез събуждане на стремежа на женското към мъжкото начало. Водите избликват отдолу, Любовта отговаря отгоре, гушата на праведника превръща в своето развитие сухата щерна в извор на жива вода. Всичко е единство. Сухотата на сърцето е врагът, който ученикът трябва да изкорени от себе си. Тайната е отвъд морала, доброто и злото. „Каменното сърце на човека да се отнеме и да му се даде от плът ангелска, направено от Любов, изпълнено с Обич Божествена и обградено с Дух на познание.“

Великите държави се развиват в синхрон. Светското мислене, насилствено внедрявано в Русия от Петър Велики, в Америка има сходни резултати чрез икономическата принуда. Символът на 2001 година за американците е човек с маска. През 1992г. страната (една скитаща воин, въоръжен с копие) приключи период на човешка работа в противоречие с благословието на провидението, означаващо лична собственост, духовна любов и собствено превъзходство. Предварително плащане за това отклонение от Божественния план е направено в 1929г., големият борсов крах, 153 години след основаването на САЩ. Числото 153 е библейско (153 риби е хванал Христос) и означава минаване през божествен огън, изгаряне на желанията, очистване на астрално ниво.

2001 г. е година на доброто, напускане на злото, егостичното и преход в Божествения живот, предшествувано от ликвидация на сметките, сваляне на маски, изясняване „кой е пил и кой ще плаща сметките“. Америка е галеч от нас, в непробиваема информационна мъгла. 2001 г. е тройка, произведение на числото на „вдигане на парата, тънката материя“, числото на небесата.

Вселената е уподобявана от Лао Цзъ на ковашки мях; силите, идващи от него ще издучат мъглата. Поради това годината 2001 може да означава за САЩ число, носещо промени, разколебаване на нещата в духовен план. „Число на катастрофи. То разклаща основите на всичко старо и ново“. Силата на злото в стремежите и желанията е най-голяма, но тронът на дявола се разклаща.

2001 г. едва ли ще се ограничи с промени само в духовен план, ще даде възможност за изява на „човека с оръжието“. В България изборната дата 26 март предполага нещо неутрайно, което ще падне като Временното правителство през 1917.

Славянинът приема работата само съпроводена със страдание. Принципът е правилен – без страдание съграденото няма стойност. Западната цивилизация е минало, училище за славянството, бъдещето е в обединението, в преодоляването на противоположностите, работа плюс чистене.

За България същественото е казано: „неутрална“ (Учителя).

„Ако искаш възвишени енергии, обърни очи към небето“, най-правилният ъгъл за което е 45 градуса.

В свещения танц Паневритмия ръката се вдига напред и нагоре под ъгъл 45 гр., „също така и ръката, когато е назад, наклонът трябва да бъде 45 градуса, когато ъгълът на ръцете е 45 градуса напред и назад, имаме правилно движение, има кръгообразно движение на електромагнитните енергии.“ В най-древна далекоизточна система това е число на дъгата, белега на завета между Бога и Земята и на въздушния гракон – символ на безопасност. „И сега главата ми ще се възвиши над враговете ми, които ме окръжават.“ (стих от 27 псалом, съответстващ на числото 45 в магическия квадрат на Луната.) На санскритски има 45 гуми за Слънцето.

В разговор с брат Боян Боев (22 юни 1940 г.) Учителят говори за три периода от по 45 години,

в които се осъществява Второто пришествие.

Първите 45 години, както бе предречено от Учителя, бяха на комунистите. Едва в третия период може да се очаква реализирането на високия идеал, вложен в България.

Драконът /45/ е дух на промяната, на живота. Досега Сатурн е управлявал с камшик българите, за да се посмекчат малко коравите им глави. „Ще дойде времето, когато България ще се управлява от друга планета.“ Ще дойде ново поколение, различаващо се в мислене, начин на живот, култура и бит. На всеки 45 години старото сдига позиции, ритъмът се сменя като гръм от ясно небе за нежелаящите да се събуждат. Гръмотевицата е образ на числото на Второто пришествие на Христос. Новото, христовият импулс усилено действа 33 години. $12 + 33 = 45$

Възвишени същества са се пожертвали, служейки като призма, пречупваща светлината, за да влезе този импулс в живота ни и да промени ритъма ни от 12 на $12 + 33$, от механичност към съзнателност. Христос не е бил разпнат отново, но поне два пъти е убитан с камъни на българска земя: на 27.12.1872 г., Стефанов ден – залавянето на Левски, и 72 години по-късно – 27.12.1944 г. – замнаването на Учителя. $1872 = 13 \times 144$. А 144 е също свещено число. 144 000 са спасените от Христа в Откровението; 144 е 12×12 , колкото са били учениците на Христос. Исус казва: „Не избрах ли аз вас 12? Но един от вас е дявол.“ Казваше за Юда Симонов Искаримотски, защото той, който бе един от дванадесетте, щеше да Го предаде.“ 13 е детето (по г-ца Льонорман), дружащо с добри хора и изпълнено с доброта към всички. Околните го обичат и уважават. Трябва да станем деца, за да влезем в Царството Небесно.

$1872 = 26 \times 72$. 26 е числото на Йехова. 72 е число на Ангелската йерархия и на Божественото милосърдие. Играе важна роля в живота на природата. Седем е положително число, означаващо творческите сили в природата. Двойката е отрицателно число, което нарежда нещата. Творческите сили на Ангелския и Божествения свят са се обединили в общото число 72, създали са изключителни условия – Праведникът да се пожертва за човечеството.

Така излизаме от 12 годишния цикъл, действащ от векове ($2001 = 681 + 12 \times 110$), повишавайки вибрациите от 12 – материални страдания, до 45 – число на духовния свят. Досега все злото е побеждавало. Отсега нататък ще побеждава доброто.

Какво ще донесе 2001 г.? Дали в Русия ще стане революцията, предсказана в 1944 в Светляево, „още по-голяма от тази, дето беше“?

ВЕЛИКОТО СЕМЕЙСТВО – „ДОМЪТ ГОСПОДЕН“

Борис Николов

Ята птички отлитат на юг. Те летят задружно, пог една команда. Как се създава колективът в Природата? – Една душа в много форми. Това е одухотвореният колектив. Една Божествена идея е душата на един колектив. Колективът не е механично образуване.

Братството е жив организъм, в който ние сме клетки. Животът на Учителя тече в него и ние трябва да го опазим чист и свят, тъй както Той ни го е предал. Има една опасност за Братството, която иде отвън. Има сили, които искат да го използват за свои цели. Учениците трябва да бъдат будни и внимателни. Будни бъдете всички! Сега е време за работа. Мислете върху всяко предложение, което дойде отвън, турете го в душата си, задръжте го дълго, опитайте го със сърцето си и с ума си, прекарайте го през Огъня на Любовта и вижте какво ще остане от него. Учителят не ни е оставил без светлина.

Най-голямата опасност, когато една идея приеме външен израз, добие форма е, че чужди сили ще се опитат да я обсебят и да я използват за свои цели. Такова нещо не бива да се допусне. Трябва да бъдем внимателни! Спокойно посрещайте всичко. С упование и вяра гледайте

на бъдещето – без страх! Ние сме служители. Делото, на което служим, е свято! Войнството на Бялото Братство е велико и мощно. То решава всички въпроси. То работи за повдигане на човечеството. Учителят ни призова в челния отряд. Да благодарим за това, че Господ ни е призовал да Му служим. Това са хубави, щастливи дни от живота ни, защото Той е с нас.

Ние сме едно голямо семейство в Господа. Ние живеем по цялата Земя, сред всички народи. Ние живеем във Вечността. Всички светли образи в историята на човечеството, които бележат неговия път, са членове на това Велико семейство. Псалмопевецът нарича това семейство „Дом Господен“. „Едно желае душата ми и него винаги ще диря – да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си!“

Външните форми, колкото и да са твърди и яки, са уязвими. Но Онзи, Невидимият, Който ги създава, е Неуязвим. Когато Той се оттегли, формите се разпадат; когато дойде, създава нови. Той се явява и изчезва, създава народи и погубва народи. Не знаеш откъде иде и къде отива. Той е Мощният и Силният. Търси Него – Невидимия, Незнайния, Вечния.

22 септември 1989 г.

Истинският път няма пътеки.

Път, който има много пътеки, той е път на мрачния свят.

Път, който няма никакви пътеки, той е път на Духа.

Път, който има прах, той е път на заблуждения.

Път, който няма никакъв прах, той е път на светлината.

Три неща дръж постоянно в живота си: мир, който почива в сърце светлина, която обитава в ума, и радост, която работи в душата.

В пътя на живота се изпитва вярата и надеждата на човека.

В пътя на знанието се изпитва ума и волята на човека.

В пътя на свободата се изпитва благородството на душата и милосърдието на сърцето.

СПУКАНОТО ВЕДРО

Носачът на вода имаше две ведра, които закрепяше всяка сутрин на кобилицата си, качваше я на раменете си и тръгваше към извора. Едното ведро беше здраво, но другото имаше голяма пукнатина и по дългия път обратно до къщата на господаря, половината вода изтичаше от него. Така през последните две години воденосачът успяваше да донесе само едно пълно ведро до дома си. Разбира се, здравото ведро беше гордо с добре свършената си работа, докато бедното стукано ведро се срамуваше от своето несвършенство и се чувстваше ужасно виновно. Един ден то каза на воденосача: „Срамувам се от себе си и те моля да ми простиш.“

„Защо?“ - попита той. - “От какво се срамуваш?”

„През тия две години успях да донеса само половината от товара си, а другата половина от водата всеки ден се изливаше по пътя през моята пукнатина и така, поради моя недъг, част от твоя труд отиваше напразно.“

Воденосачът се устихна на старото стукано ведро и му каза: “Като се връщате сега към къщата на господаря, искам да обърнеш внимание на прекрасните цветя, които растат по пътя.“ Наистина, като се изкачиха на хълма, ведрото забеляза, че пътят им беше

осеян с разнообразни цветя. Красивата гледка малко го разсея, но то не разбираше какво общо има това с неговата пукнатина.

Тогави воденосачът каза: „Забележи, че цветята растат по твоята страна от пътя, а не по другата. Аз знаех за пукнатината ти, и посях семенца по твоята страна от пътя, и всеки ден, на връщане от извора, ние с теб ги поливахме. За две години израснаха тези прекрасни растения, с техните цветове аз често украсявам тасата на господаря ни. Така че, ако не беше ти, той нямаше да може да се радва на тяхната красота в дома си.“

Всеки от нас има своите недостатъци. Всички ние сме „стукани ведра“, но ако му позволим, нашият господар би могъл да използва нашите недъзи и да украси с тях дома на своя господар. В Божията икономика нищо не се губи. Така че, когато Бог те призове да свършиш нещо, не се страхувай от несвършенствата си, осъзнай ги и Го остави да ги превърне в предимства, тогава ще можеш и ти да внесеш красота в Неговия път.

В нашите слабости се проявява Неговата сила.
Превод от английски

СМЕХЪТ ЛЕКУВА

Господ създаде мулето и му казал: „Ще бъдеш муле, ще работиш непрекъснато от изгрев до залез слънце, ще носиш тежък товар на гърба си. Ще се храниш с трева и ще ти липсва ум. Ще живееш 50 години.“

Мулето отговорило: „Твърде много е за мен да живея така 50 години. Моля Те, Боже, не ми давай повече от 20 години.“ И така станало.

После Господ създаде кучето и му казал: „Ще бдиш над обиталището на човека, на когото ще бъдеш най-добър другар. Ще се храниш с останките от трапезата му. Ще живееш 25 години.“

Кучето отговорило: “Господи, да живея като куче 25 години е прекалено много! Моля Те, не повече от 10 години.“ И така станало.

После Господ създаде маймуната и ѝ казал: “Ти си маймуна. Ще се люлееш от дърво на дърво и ще изглеждаш като глупак. Ще бъдеш забавна и ще ти се смеят. Ще живееш 20 години.“

Маймуната отговорила: “Господи, да живея 20 години като клоун е твърде много. Моля Те, дай ми не по-

вече от 10 години.“ И така станало.

Накрая Господ създаде човека и му казал: „Ти си човек, единственото разумно същество, което ходи по земята. Ти ще използваш своя ум, за да властваш над другите създания в света, и ще живееш 20 години.“

А човекът отвърнал: „Господи, да бъда човек само 20 години е твърде малко за мен. Моля Те, дай ми 30-те години, от които се отказва мулето, 15-те години, от които се отказва кучето и 10-те години, от които се отказва маймуната.“ И така станало.

Така Господ направил човека да живее 20 години като човек, после да се ожени и да живее 30 години като муле, в тежка работа и с тежък товар на гърба. А после да слугува на децата си и да живее следващите 15 години като куче, пазейки дома и хранейки се с онова, което е останало след като се изпразни килера. И накрая, в късна възраст да живее 10 години като маймуна и да действва като глупак и шут за изумление на внуците си. И това е така!

От сп. “Елохим”, 1999 год. Превод от английски Минка Петрова

Уважаеми читатели,

В тази рубрика на тминалия брой на сп. „Житно зърно“ публикувахте есето „Истината“, изпратено ни от г-н Paqko Pageв от Варна, след редактиране и необходими според нас съкращения. След излизането на материала авторът на есето изрази своето недоволство от публикувания съкратен вариант на текста и от направената грешка в името му, а наскоро получихте телеграма, факсимиле от която попест- вале.

Редакционният екип на сп. „Житно зърно“ тоаи да бъде извинен за допуснатата грешка в името на автора. (Това, че същата грешка е допус- ната и в телеграмата на неговия адвокат не ни извинява). Като напир- рате за неуместно и срамно съдебното разрешаване на споровете между последователи на едно и също духовно учение, деклариращи едни и същи принципи и идеали, ние изтъкнаваме искането на автора за публикуване на цялостния текст на неговото есе без никаква намеса и оставяме, ува- жаеми читатели, двата текста на вашата преценка.

54414 ПЛОВДИВ
57114 ВАРНА
09

2010 1340

ВАРНА И 8507 114 27150 1740

НА
БЪР СИКЕРА ВАЛТОВА - ГО РЕДАКТОР ОЛ КОТНО ЧИРИК
УЛ СОФИЙСКИ БРАТЯНСКИ 3 А
ПЛОВДИВ 4000

УВАЖАЕМА Г-НО ГЛАВЕН РЕДАКТОР
ВЪВЕДЕНА ЛИ Е ЗАЩИТА НА ИНТЕРЕСИТЕ НА РАДИО РАДИО СЪ ВАРНА
НЕГОВНИ РАДИО И ТЕЛЕВИЗИОННИ Е ПУБЛИКУВАНИ В СЪЩО НА СЪЩО
„ЖИТНО ЗЪРНО“ СЪЩЕ ЗАЩИТА НА СЪКРАЩЕНИЯ И ИЗМЕНЕНИЯ КИТО БЕЗ
ДА СЪ РАЗРЕШЕНИ СЪ АВТОРА СЪ ПРОШЕЛИ СЪЩЕ ЗАЩИТА НА
СЪЩО НА АВТОРИТЕТИТЕ РАДИО РАДИО И ТЕЛЕВИЗИОННИ
УВАЖАЕМА Г-НО ГЛАВЕН РЕДАКТОР
КАТО ПУБЛИКУВАТЕ В СЛЕДВАЩИ БРОЙ НА СЪ „ЖИТНО ЗЪРНО“ РАДИО РАДИО
„ИСТИНАТА“ НА АВТОРА РАДИО РАДИО В НЕКОТОРИ ОМ И ДА СЪ
ПРОВЕРИТЕ СЪ В ПРОЦЕСИТЕ СЪЩЕ ЗАЩИТА НА
АВТОРАТ ИСТИНАТА ЗАЩИТА

НА 3 А 4000 27000

ИСТИНАТА

Най-простото и най-лесно нещо за разбиране е Истината. Най-трудното обаче е пътят към нея. Ако тръгнем към една проста истина, т. е. „гола истина“, ще видим колко пречки ще срещнем: отклоняване, прибавяне на несъществуващи факти, лъжи. Пътят към една криминална истина например, е свързан с много престъпления, в зависимост от нейната важност. Такава е съдбата на политическите и историческите истини (българското освобождение, спасението на евреите в България и др.). На пътя към Абсолютната Истина, която е връх на Великите добродетели – Любов, Мъдрост и Истина, също има непреодолима преграда.

В общи линии тя притежава онзи огромен потенциал, който е причина за всичко видимо и проявено във Вселената. В нея е скрита тайната на живота. За нея Учителят казва: „Ако човек разгадае тайната на живота, животът ще се разпадне, ще се унищожи.“ От това следва, че и тази Истина може да се побере в рамките на човешкия ум, само че оградата е непреодолима.

От думите на Учителя се вижда, че Абсолютната Истина е недостъпна за познаване в някой от следващите етапи на човешката еволюция, но може да служи като маяк, който да показва посоката и пътя на нашето развитие. Вървейки по този път, човек открива други Истини. Идва и времето, когато провидението дава възможност тези истини да се открият.

Но кое е актуалното?

Човек има две страни - материална и духовна. За да съществува и се развива, е необходима храна и за двете страни.

Тогава каква е аналогията, връзката и крайната им цел?

Всички хора се хранят, за да живеят, но тези, които виждат храната като средство за задоволяване на глада, не държат на количеството, качеството и технологията на храненето.

За преодоляване на проблемите в тази област медицината и науката са създали някои норми – правила, но те не са достатъчни, защото позицията, от която изхождат е чисто материалистична.

Нашият Учител, който вижда задълбочено и цялостно проблема ни дава необходимите норми и правила за хранене, които се познават.

След отделяне на отпадъка, храната се просмуква в кръвта и се преобразува в енергия, която подхранва енергетичното тяло, което е етерното тяло или т. н. „двойник“. Етера е четвъртото състояние на материята. Той съществува в природата и идва от слънцето по светлинен път. Ако човек би могъл да се ползва директно от природния етер, ще отпадне този дълъг път – растение, животни и човек. Така човек би могъл да реши въпроса с изхранването и отоплението, защото това е енергия. Но за обикновения човек това е невъзможно, защото изчезват стимулите за живот и развитие.

Този начин е постоянно използван от човешките същества, завършили земната си еволюция и идващи на Земята за изпълнение на някаква мисия. Сред хилядите непознати, които срещаме всеки ден има някой, който е дошъл временно, но ние не го различаваме. Учителите използват този начин и за телепортиране. Това е възможно, защото материята е кондензирана енергия.

„Енергията е кондензирана светлина“. Тази връзка е изразена чрез формулата на Айнщайн $E=mc^2$ (Енергията е равна на масата по скоростта на светлината на квадрат).

„Светлината е кондензирана мисъл“ (това е демонстрирано много пъти, когато чрез концентрация се генерира енергия от разстояние.)

„Мисълта е кондензирана Любов.“

„Любовта е кондензиран Дух, а Духът е проявление на Бога“.

От тук се вижда, че Бог е Любов и по съдържание. По обратния път един Дух се материализира и след изпълнение на задачата, се разгражда.

Духовната страна на човека също има своите потребности.

Всички хора мислят. Мисълта е насочена различно, според интересите и необходимостите им. Занимават се с поезия, изкуство, през свободното време пеят, играят. Всички се молят, независимо към кого отправят молбите си. За подрастващите обществото е създадо училища, които насочват тяхната духовна дейност. В училище те възстановяват възможности от миналото и придобиват нови знания. Всичко, свързано с ума е добро и е необходимо, но то също е ограничено в рамките на материалния свят.

Учителят разширява тази дейност и дава необходимата насока. Това са молитви, формули и духовни песни. Той акцентира много на музиката, защото „ефекта“ при нея е най-голям. В действителност, с изключение на тези, които професионално са ангажирани с музиката, Учителят казва, че човек трябва поне 15 минути да пее през деня. Колкото и малко време да заема от деня, ефекта от пеенето е голям.

От народната мъдрост „Който пее, зло не мисли“ се вижда, че и пеенето е пропито с мисъл. Мисленето обхваща всички духовни дейности и доминира през цялото денонощие. Когато човек заспи, работи неговото подсъзнание. Затова мисленето е най-важният фактор за човешката еволюция. За да изявим крайната цел на тези духовни дейности, ще отворя две скоби.

– Нашата енергийна система представлява енергиен пръстен, който се захранва от централи, в които работят в паралел генератори. Постоянно става изключване на някой от тях (авария, профилактика и др.) Включването му наново в системата става като се пусне да работи самостоятелно и с лостове (ръчки) се изравнят параметрите (напрежение, честота...). Така включването става безконфликтно.

– Цялата Вселена, включваща всички галактики, слънчеви системи и междупланетни пространства, е пропитана с едно космично съзнание, което е разумно. То обхваща пространството с една висока, космична честота. Нашата земя, която е включена в това пространство, както и хората в нея, са също разумни същества и тяхното съзнание вибрира с честота, много по-ниска, но кратна на космичната. И тук, ако приложим аналогията между енергийния пръстен и Вселената, и ако имаме тези лостове /ръчки/, да повишим честотата на нашето съзнание, бихме се влели в космичното (Божественото) Съзнание. Би се получило като във формулата „...като Бога, и едно с Бога“. Но това е невъзможно, то е условно, само едно надникване в бъдещето. За да се види каква е целта, която преследваме на този етап на развитие. Тази цел може да се формулира. Тя е всъщност развито четвърто космично свръхсъзнание. С него човек прониква в умствения (менталния) свят, където са заложени всички истини за всеки и всичко в минало, настояще, бъдеще. Тук Истината е пълна и единствена. За това съзнание Учителят казва: „Свръхсъзнателния живот е граница, към която се приближаваме. Свръхсъзнанието ще даде друго направление на човешката еволюция. От дълбочините на подсъзнателния живот, през равнините на съзнанието и самосъзнанието, човек се издига към върха на свръхсъзнателния живот. Това е новият тип човек, новата шеста раса, която иде.“

От тук се вижда защо Учителят не стимулира ясновидци, медиуми и спиритични сеанси. В началото на века Учителят е правил някои изключения. През 1907-1908 г. в Ямбол, под ръководството на Тодор Бъчваров няколко месеца са провеждани сеанси. На един от сеансите се явява един старец и казва: „Достатъчно сте правили сеанси, уверихте се, че има друг свят. До сега аз ви пазих.“ На другия ден получават писмо от Учителя със същото съдържание. Започва кореспонденция и запознанство. От казаното се вижда, че ние можем да контактуваме само с Астралния свят, от който не може да се черпи информация. Освен това Той казва, че ги е пазил. Това показва, че е и рисковано. И наистина, беше по времето на Учителя, 1941 –1942 г., бях на около 10 години, в Ямбол по някакъв повод имаше вечеря. След вечерята решиха да направят сеанс. Тогава в братството имаше едно момче на около 25 години и му казаваха Митко ясновидчето. Работеше като хлебар и беше дошъл от Ивайловград. Митко изпадна в транс. Не помня кой се е явил и какво е казал, но по едно време той грабна столовете и започна да ги тръшка и чупи. Събрал енергията на всички мъжете не можеха да го удържат. Започнаха молитва и медиума беше освободен.

Пътят към крайната цел на този етап е дълъг и труден. За да се развие свръхсъзнанието, трябва човек да прекара в молитва, размишление и концентрация. В средата на този път има една „височина“ с голяма „стръмност“. Това е Великата Добродетел – Любовта, която трябва да опознаем, разберем и приложим. Точно за тази голяма трудност по „пътя“ идва Учителят на Земята. В своите беседи и лекции Той разделя тази Велика Добродетел на много добродетели, а тях илюстрира с отделни примери от живота. По този начин да можем, стъпка по стъпка да преодолем тази трудност. Затова казваме за Него, че е Учител на Любовта.

Този еволюционен процес не е автономен. Народната мисъл е стигнала до извода, че всичко каквото става, се ръководи от Провидението. Това Провидение има точен адрес – Всемирното Бяло Братство, начело с познатия ни Учител. Всички обществени групи, не само религиозни, са различни степени на еволюционното развитие и са само начини и форми, с които си служи Всемирното Бяло Братство за осъществяване на този процес.

Радко Радев

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ

ИМАМ ДОМ НЕРЪКОТВОРЕН, Беинса Дуно, Съставител Влад Пашов, Издателство „Бяло Братство“, 2000 г., 290 стр., цена 10 лв.

Книгата е едно пълно ръководство, съдържащо методи и практики за духовно себеизграждане, съставено от непосредствен участник в Школата на Бялото Братство. Съставителят – Влад /Владимир/ Пашов е един от открояващите се в тази Школа ученици. Запазените ръкописи на неговите сказки и лекции, статиите му във вестник „Братство“ и сп. „Житно зърно“ и особено неговите редакторски версии на беседи от Учителя Беинса Дуно свидетелстват за забележителен интелект и духовна дълбочина. Влад Пашов е автор на първия труд по астрология на български език. Наскоро са преиздадени и още две неговите книги: „Необикновеният живот на Учителя Петър Дънов“ и „Историческият път на Бялото Братство.“

Настоящата книга съдържа методи за духовна работа, пречистващи и съграждащи фините тела на ученика или показва какъв е пътят за изграждане на духовното тяло – домът неръкотворен, с който човек влиза в бъдещата култура.

МЯСТОТО НА ДУШАТА, Гари Зукав, ИК „Сарасвати“, 2000 г., 231 стр. цена 6 лв.

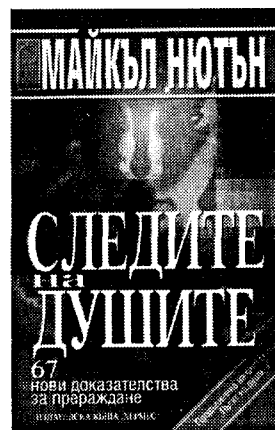
Хармонизирането на личността и душата – постигането на истинската, не външната, сила е предмет на това задълбочено и проникновено изследване. „Когато енергията на душата се осъзнае, приеме и оцени, тя започва да произвежда живота на личността. Когато личността почне изцяло да служи на енергията на своята душа, тя придобива истинска сила. Такава е целта на еволюционния процес, в който участваме, и причината за нашето съществуване.“

Авторът Гари Зукав е носител на Американската награда за научна книга през 1979г. за „Танцуващите учители по У Ли“. „Животът ми е посветен на раждането на новото човечество – признава той. – Това става сега, в момента. Всички участваме в това събитие. Новото човечество се ражда в нас.“ Това започва с преосмисляне на представата ни за еволюцията, с осъзна-

ване на различията между личността и душата, между петсетивното и многосетивното възприятие на света. В тези аспекти авторът разглежда същността на кармата и неосъждащата справедливост, почитта към живота като навлизане в неговата същност, силата и ролята на чувствата, интуицията и отговорността. „Не само вие се развивате посредством решенията си, но и цялото човечество... Онова, което е в единицата, е и в цялото, така че в последна сметка всяка душа носи отговорност за целия свят. Вместо да сте гуша в тяло, станете тяло в гуша. Равновесната точка между енергията и материята, това е мястото на душата.“

СЛЕДИТЕ НА ДУШИТЕ, Майкъл Нютън, Изд. „Хермес“, 2000 г. 412 стр., цена 6.50лв.

Представяме ви продължението на нашумялата

книга „Пътят на душите“. Американският психотерапевт Майкъл Нютън привежда нови 67 случая от своята практика, при които пациентите му в състояние на хипноза си спомнят за случилото се между техните прераждания на Земята.

Документалният разказ за едно толкова мистично преживяване, каквото е пътуването на душата между

няколко живота на Земята безспорно разтърсва човешкото съзнание. След прочитането на тази книга ние получаваме нова перспектива върху своя живот и всяко свое действие, като знаем, че всъщност Земята е училище и душите си тръгват от тук с научени или не специфични уроци, и че единственото, което има значение, е проявата на любовта във всеки ден. Как душата се лекува от земните травми и поражения след смъртта на тялото, защо след това избира точно определено ново тяло, как духовете на умрелите ни помагат в живота, каква е същността на връзката между сродните души и между душата и нейния духовен водач, са една част от засегнатите теми.

Авторът обобщава и анализира конкретните диагози за да изведе общите закономерности, присъстващи в повечето случаи, което позволява добиването на една по-глобална картина за вълнуващото пътешеств-

В “ЖИТНО ЗЪРНО” ДО СЕГА (1999 – 2000 г.)

ЖИВОТО СЛОВО (текстове от Учителя):

Житното зърно – бр. 1/1999г
Големият брат; Малкият брат – бр. 2/1999
Разговори с Учителя на Ел Шагай – бр. 3–4/1999
Героите – бр. 1/2000
Всемирното Бяло Братство – разговори с Учителя – бр. 2/2000
Новата Култура – култура на Любовта – бр. 3–4/2000

ШКОЛАТА

Учителят, Братството, Школата – Георги Стойчев – бр. 1/1999
Размишление върху Пентаграмата – Георги Стойчев – бр. 2/1999
Мъдростта като път в живота – бр. 2/1999
Есеите – Данаан Пари –, бр. 2, 3–4/1999–2000
Духовно-културното наследство на Учителя Петър Дънов – Константин Златев – бр. 3–4/1999
Силата на музиката – Йоанна Стратева – бр. 3–4/1999
Учителят П. Дънов за развитието и възпитанието на детето – Лазар Стойчев – бр. 3–4/1999
Жива вода – Божанка Ганева – бр. 1/2000
Паневритмията – синтез на идея, слово, музика и танц – Светла Балтова – бр. 1/2000
Строителите на храмовете на човечеството – Хари Салман – бр. 1/2000
Духовност и религия – Мария Кисова – бр. 2/2000, бр. 3–4/2000
Богомилство и богомилци – бр. 2/2000, бр. 3–4/2000
Духовен и религиозен човек – Нестор Чуклев – бр. 2/2000

СВЕТЪТ ОКОЛО НАС

Празниците на природата: Пролетта – бр. 1/1999
Ден на равноденствието – Учителя Петър Дънов – бр. 1/1999
Келтските празници – Данаан Пари, Ян Търнбу – бр. 1/1999
Декемврийското пълнолуние, зимното слънцестоене и галактическият център – бр. 1/1999
Светлината – лекарство на бъдещето – бр. 1/1999
Празниците на природата: Лятото – бр. 2/1999
Ако не станете като децата – Божанка Ганева – бр. 2/1999
Окултна анатомия и физиология на растението – Пол Седир – бр. 2/1999
Послания на девите – бр. 2/1999
Биофотоните – Хуго Нигли – бр. 2/1999
Влияние на цветовете върху човека – Д-р В. Велев, г-р. Светла Балтова – бр. 2/1999
Празниците на природата: Есен, зима – бр. 3–4/1999
Водата – бр. 1/2000
Озъният – бр. 2/2000
Земята – бр. 3–4/2000
Земята – духовен символ на нашето време Питър Ръсел – бр. 3–4/2000
Зелит – Барбара МакДъгал, Брус МакДъгал – бр. 3–4/2000
Обръщението на индианския вожд Сиатъл – бр. 3–4/2000

ПОГЛЕД НАВЪТРЕ

Човекът – Д-р. Светла Балтова – бр. 1, 2, 3–4/1999 г.
Екология на човешкото съзнание – Д-р. Васил Велев – бр. 2, 3–4/1999
Астрология и физиогномика – Д-р. Васил Велев – бр. 1, 2/2000
Бременност и раждане – Даниела Неделчева – бр. 3–4/2000
Изворът на живота – проф. Андре Бертин – бр. 3–4/2000

ЕДИНСТВОТО НА ЖИВОТА

Единството – Борис Николов – бр. 1/1999
Живата Земя – Джордж Тривелин – бр. 1/1999
Послания на девите – бр. 2/1999
Сила и живот – Борис Николов – бр. 2/1999
Към висините – Джордж Тривелин – бр. 3–4/1999
Животът – Борис Николов – бр. 1/2000
Третият гълъб – Борис Николов – бр. 1/2000
Магическата пръчица – Георги Стойчев – бр. 2/2000
Царството Божие – „Домът Господен“ – Борис Николов – бр. 3–4/2000

Антиминсът – Д-р Йорданка Полова – бр. 1/1999
Сфера на Уран – Георги Рагев – бр. 1/1999
135 години от раждението на Учителя Петър Дънов – бр. 2/1999
Сфера на Нептун – Георги Рагев – бр. 2/1999
Нептун и новата епоха – Алан Оукън – бр. 2/1999

Сфера на Плутон – Стивън Аройо – бр. 3–4/2000
Гъоте – гений без граници – Людмила Коева – бр. 3–4/1999
Да четем в книгата на природата – Хари Салман – бр. 3–4/1999
Паневритмията в Австралия – Барбара МакДъгал – бр. 3–4/1999
Пророчеството на катарите – бр. 1/2000
Сфера на Хирон. Смисълът на Хирон – Зейн Стийн – бр. 1/2000
Седемлетията в живота на Константин – Кирил Философ – Мая Иванова – бр. 2/2000
Звучащата кабала – Цветана/Лиляна/ Табакова – бр. 1, 2, 3–4/2000
Принципите на Любовта и Мъдростта при Сведенборг и Беинса Дуно – Дейвид Лоримър – бр. 2/2000
Кой е Християн Розенкрийц? – Хари Салман – бр. 3–4/2000

СИМВОЛИТЕ В БИБЛИЯТА

На разсъмване – Боян Боев – бр. 2/2000
На третия ден – Боян Боев – бр. 3–4/2000

ИЗКУСТВО

Да се помолим за любов /поезията на Силвия Шишкова/ – бр. 2/1999
Борис Георгиев – 111 години от раждението му – бр. 3–4/1999
Портрет в бяло /поезията на Людмила Балабанова/ – бр. 3–4/1999
Светлина и движение/изкуството на Лили Димкова/ – бр. 2/2000
Един духовен диалог (изкуството на Нели Ценова и Валери Ценов) – Тана Маджарова – бр. 1/2000

ПРИТЧИ И ЛЕГЕНДИ

Една история на дивите гъски – бр. 1/1999
Приказка за щастието – бр. 1/1999
Тежината на един единствен глас – бр. 2/1999
Голямата космическа шега – Барбара МакДъгал – бр. 3–4/1999
Стъпки по пясъка – бр. 1/2000
Бушменска легенда – бр. 2/2000
Трите дървета – бр. 2/2000
Слуканото ведро – бр. 3–4/2000

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ

В бр. 1/1999: „Ето човекът“, избрани беседи от Учителя Петър Дънов
„Повторното раждане на природата“, Рутърт Шелдрейк
„Гей. Нов поглед върху живота на Земята“, Джеймс Лавлок
В бр. 2/1999: „Изкуството да живеем заедно“, Морган Скот Пек
„Първи стъпки“, Уляма Булум
„Ритми от слънчевия ни дом“, астрологичен сборник
В бр. 3–4/1999: „Заветът на цветните лъчи на светлината“ Учителя
Петър Дънов
„Учителя във Варна“
„Можете да си спомните предишните си животи“, Едгар Кейси
В бр. 1/2000: „Акордиране на човешката гуша“, по Учителя Петър Дънов
„Писма на Учителя П. Дънов до г-р. Миркович“
„Пътуване към гушата“, Сузи Холбич
„Лъч през космическия прозорец“, Барбара МакДъгал
В бр. 2/2000: „Песни на Бялото Братство“
„Да се свържем с висшето си Аз“, Хенри Риш
„Утрото на едно пробуждане“, Добрин Будинов
„Окултни упражнения“, Учителя Петър Дънов
В бр. 3–4/2000 „Имам дом неръкотворен“, по лекции на Учителя
„Следите на душите“, Майкъл Нютон
„Мястото на гушата“, Гари Зукав

ЛИТЕРАТУРЕН КОНКУРС ЗА ЕСЕ

Семенцата на доброто – Николая Маркова, 11 г. – бр. 1/2000
Бисер в стара раковина – Светлин Коцев, 11 г. – бр. 1/2000
Изворът на доброто – Лиляна Тодорова, 13 г. – бр. 2/2000

TEXTS FROM THE MASTER BEINSA DUNO

The new culture – culture of love – 1/1999
Thought – 2/1999
From „Sacred words of the Master“ – 3–4/1999
Enduring relations – 1/2000
The prayer – 2/2000
The new Eve – 3–4/2000

THE NEW EVA

From the lectures of the master Beinsa Duno

According to my opinion – the woman is the person who will save the world; a woman is the person who is holding the keys of life; a woman is the person through whom the great and powerful energy of love, that brings life, is being manifested. Therefore the salvation of the world will come through the woman, not through the man.

People have to apply two great laws in their lives. The first law is – Love for God; it represents the man. The second law -love for your neighbour – represents the woman. Men should deal with the first law, women – with the second one. In actual fact the people have to deal in both laws. The second law, which relates to the woman – creates the institutions; it creates the world's order. Therefore the world's order of today and everything else in the world is due namely to the humiliated women. And then what should be the aim of our contemporary society as well as of our contemporary state? – To uplift the women. The woman have to be raised up to the state she used to occupy in past. Put the woman on that level where she originally was and you will see that in 25 years the world will improve. The salvation of the world is in the uplifting of the woman. If you do not lift the woman up and if she does not lift herself up - salvation cannot come from anywhere.

When I am speaking about the uplifting of the woman I would like this idea to permeate our entire lives. It should permeate not only the people, but it should get into the animals, the plants and the minerals as well. That great law has to embrace entirely the human hearts too.

If one humiliates his heart, no salvation is able to come. The salvation of our contemporary humanity lies in the elevation of the heart. If you humiliate yourself, you humiliate your heart as well. If you elevate yourself, you also elevate your heart. All angels, all saints and all advanced beings aim at the elevation of the woman. Many of the people nowadays seem to oppose this great idea and say: “Do you know what the woman is? She is a snake! Only those who have suffered from a woman can speak about her.” When you say that the women are bad I am asking you: “Is there anybody who was not born by a woman?” Was it not your mother who carried you in her womb, who held you in her arms, who bore you in her mind and heart - was she not a woman ? Do not stop at the fact that woman is humiliated. No matter what that woman is - she is your mother.

If you have a partner in your life - regard her as a mother. Think of your mother as the woman in whom God lives. Mankind has to alter its attitude to the woman completely. Otherwise the salvation of the world will not come.

An important law exists in the world and everybody should bear it in mind. That law is the following: when a woman loves a man she is able to lift him up. However, if she begins to hate a man – he will end in a fatal way. A great number of statistics in the United States show that all the preachers who had good wives, became famous preachers. – Why? – Because their wives loved them and shared their beliefs. In the opposite: all the wives of the

preachers who had not loved their husbands and who had not shared their ideas had brought the failure of their husbands. Therefore a woman is able to raise or to bring down her husband,

Now I am saying to the women again: “Bring more light into the minds of your husbands”. Only the woman is capable of doing this. A man cannot save another man – a woman can do it.

How will peace be brought into the world? Who can bring peace? Today no law will be able to prevent the wars and bring peace. If all scientists would unite and work together scientifically to end all wars and to bring peace, even they will not succeed.

The mother is a spring and what flows out from her, flows into her child. She gives to her child the Divine element from her inner being. The interchange between mother and child is not only external, but it is internal as well. The mother plays a great role not only in the material world, but also in the world of the thoughts and the feelings. She creates not only the form, but she puts content and significance into it as well. A sort of transfusion takes place between the soul of the mother and the soul of the child.

If the mother that has conceived her child has been inspired by the great ideas of humanity, she will be able to pass all qualities to the child during her pregnancy. She is like God for the child and she can make whatever she likes out of him. Because when the child leaves her womb, he becomes independent in his thoughts and feelings. If the mother invests all her qualities of love and wisdom into her child during the nine-months of pregnancy, the child will have a good attitude to his mother throughout his life and will be ready to sacrifice himself for her. If during her pregnancy the mother directs to her child the following thought: “You will be a good child, you will grow up well, you will study well you will love the people and you will

help them” – the child indeed will become what the mother has wished him to be.

Even the greatest criminal can be educated but as long as he is within his mother’s womb. That is why the pregnant woman should have specific food: pure and sublime thoughts, feelings and deeds. This is the only way the mother can help her children, if they have any bad inclinations. The way in which the children are nourished and reared today – you can not be expected so much from them.

I define the conception “mother“ in a following way: “mother is only that woman, who is able to deliver Divine idea into the soul of her doughtier”. Mother, who is not able to do so, is not mother. And father, who is not able to deliver a Divine idea into his son, is not father.

Now I want you all to become women. This idea, expressed in another words means: i wish the souls of all people to be filled with love; I wish all people to glow as ignited candles, to be happy and merry, to be ready of any kind of service. This means to be mother. In this means I wish you all to be mothers. Saying “mother”, nowadays people understand a woman, who bears children. No, mother is only the woman, who’s children do not die. If the children of some woman die, she is not mother. Mother is only this pure woman - the virgin, who after giving a birth to a child still remains virgin; mother is the woman, who’s children do not die. Consequently all the people must be virgin - absolutely pure, if they want what they gave birth to, not to die. This is the sense of the inner philosophy of life. If you understand this philosophy, your life will be pleasant.

„Jitno Zrno“ 2/2000
/“Grain of Wheat/
An re-establishment
of the Journal „Jitno Zrno“,
founded by disciples and followers
of the Master Peter Deunov,
published from 1924 to 1944

Edited by
Georgy Stoitshev
Maria Kissova
Dr. Svetla Baltova
Ivanka Kresteva
Tatjana Jordanova
Minka Petrova

address: „Jitno Zrno“
Sofroni Vratshanski str. 5A
Plovdiv 4000
Bulgaria

e-mail:
jitnozrno@hotmail.com
tel.: ++359 32/235 080

ISSN 0861-427X

THE LIVING WORD

Towards the New culture – *from the lectures of the Master Beinsa Duno* 3

THE SCHOOL

Spirituality and religion – *Maria Kissova, DPhN* 5
The secrets of the bogomils – *Bishop Simeon* 9

THE SYMBOLS IN THE BIBLE

On the third day – *Bojan Boev* 13

THE WORLD AROUND

The Earth 15
The Earth – a spiritual symbol of our time
– *Peter Russell* 17
The gifts of the Earth 21
The appeal of the Indian leader Seattle 22
Zeolit – a natural healer – *Barbara MacDougall* 24
Natural zeolit – *Bruce MacDougall* 29
The sounding kaballa – *Cwetana /Liliana/ Tabakova* 25

THE INNER WORLD

The source of the life – *Anry Bertin* 30
Pregnancy and birth – *Daniela Nedeltsheva* 34

Who was Christian Rosenkreuz? – *Harry Salman* 36

Russia, USA, Bulgaria and the number 12 –
Stefan Petrov 41

THE ONENESS OF LIFE

The great family – the Home of the Lord –
Boris Nikolov 44
The water carrier 45

POSTE

The Truth – *Radko Radev* 46

BOOKS REVIEWED 48

“I have an eternal home”

“Destiny of souls” *Michael Newton*

“Seat of the Soul” *Gary Zukav*

Publications in “Jitno zerno” 49

The new Eva (the mission of the woman) – *from the lectures of Beinsa Duno* 50

В Новата Епоха ще имаме Вяра в Бога и няма да умираме, а ще живеем в Него. Това ще бъде дълга епоха, в която всички желания от хиляди години ще се реализират. Земята ще бъде хубава, друг свят, друга култура ще бъде.

Казват: «Да дойде по-скоро това време.»

Времето сме ние. Кога ще бъде това? – От нас зависи, от нашето вътрешно желание. Кой ще направи това? – Ние. – С кого? С Господа. Когато ние бъдем готови. Господ е вече готов. Той ни чака.

Бъдете готови!

Слънцето на живота изгрява. Всеки трябва да се ползва от него. Почнете да мислите, да работите и да прилагате Любовта в живота!